

DJELA SVETIJEH APOSTOLA

PISAO IH SVETI APOSTOL I JEVAN\ELIST LUKA

GLAVA 1

Prvu sam ti knjigu napisao o svemu, o Teofile, što po~e Isus tvoriti i u~iti

1:2 Do dana kad se uznese, pošto Duhom svetijem zapovjedi apostolima koje izabra,

1:3 Pred kojima i po stradanju svome pokaza sebe `iva mnogijem i istinitijem znacima, i javlja im se ~etrdeset dana, i govori o carstvu Bo`ijemu.

1:4 I sabrav{i ih zapovjedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da ~ekaju obe}anje o~ino, koje ~uste, re~e, od mene;

1:5 Jer je Jovan krstio vodom, a vi }ete se krstiti Duhom svetijem ne dugo posle ovijeh dana.

1:6 A oni onda koji zajedno bijahu, pitahu ga govore}i: Gospode! ho}e{ li sad na~initi carstvo Izrailjevo?

1:7 A on im re~e: nije va{e znati vremena i ljeta koje otac zadr`a u svojoj vlasti;

1:8 Nego }ete primiti silu kad si|e Duh sveti na vas; i bi}ete mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

1:9 I ovo rekav{i vidje{e oni gdje se podi`e i odnese ga oblak iz o~iju njihovijeh.

1:10 I kad gledahu za njim gdje ide na nebo, gle, dva ~ovjeka stado{e pred njima u bijelijem haljinama,

1:11 Koji i reko{e: ljudi Galilejci! {ta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako }e do}i kao {to vidjeste da ide na nebo.

1:12 Tada se vrati{e u Jerusalim s gore koja se zove Maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan hoda.

1:13 I kad u|o{e pope{e se u sobu gdje stajahu Petar i Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, Varolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljevi.

1:14 Ovi svi jednodu{no bijahu jednako na molitvi i u moljenju sa `enama, i s Marijom materom Isusovom i bra}om njegovom.

1:15 I u dane one ustav{i Petar izme|u u~enika re~e (a bija{e naroda zajedno oko sto i dvadeset imena):

1:16 Ljudi bra}o! trebalo je da se izvr{i ono pismo {to prore~e Duh sveti ustima Davidovijem za Judu koji bje{e pred onima {to uhvati{e Isusa;

1:17 Jer se broja{e s nama, i bija{e primio dijel ove slu`be.

1:18 On dakle ste~e njivu od plate nepravedne, i objesiv{i se pu~e po srijedi, i izasu se sva utroba njegova.

1:19 I postade znano svima koji `ive u Jerusalimu da }e se ta njiva prozvati njihovijem jezikom Akeldama, koje zna~i njiva krvna.

1:20 Jer se pi{e u knjizi psaltiru: da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi `ivljeo u njemu, i: vladinanstvo njegovo da primi drugi.

1:21 Treba dakle od ovijeh ljudi koji su bili s nama za sve vrijeme kako me|u nas u|e i izi|e Gospod Isus,

1:22 Po~ev{i od kr{tenja Jovanova do dana kad se uze od nas, da bude s nama svjedok njegova vaskrsenija jedan od ovijeh.

1:23 I postavi{e dvojicu, Josifa koji se zva{e Varsava prezimenom Just, i Matija.

1:24 I pomoliv{i se Bogu reko{e: ti, Gospode! Koji poznaje{ srca sviju, poka` i jednoga od ove dvojice koga si izabrao,

1:25 Da primi dijel ove slu`be i apostolstva, iz koga ispade Juda da ide na mjesto svoje.

1:26 I baci{e kocke za njih, i pade kocka na Ma-tija i primi{e ga me|u jedanaest apostola.

GLAVA 2

I kad se navr{i pedeset dana bijahu zajedno svi apostoli jednodu{no.

2:2 I ujedanput postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu ku}u gdje sje|ahu;

2:3 I pokaza{e im se razdijeljeni jezici kao og-njeni; i sjede po jedan na svakoga od njih.

2:4 I napuni{e se svi Duha svetoga, i stado{e go-voriti drugijem jezicima, kao {to im Duh dava{e te govorahu.

2:5 A u Jerusalmu stajahu Jevreji ljudi pobo`ni iz svakoga naroda koji je pod nebom.

2:6 A kad postade ovaj glas, skupi se narod, i smete se: jer svaki od njih slu{a{e gdje oni govore njegovijem jezikom.

2:7 I divljahu se i ~u|ahu se govore{i jedan dru-gome: nijesu li ovo sve Galilejci {to govore?

2:8 Pa kako mi ~ujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?

2:9 Par}ani, i Mi|ani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije,

2:10 I iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva Livijskijeh kod Kirine, i putnici iz Rima, i Judejci i do{ljadi,

2:11 Kri}ani i Arapi, ~ujemo gdje oni govore na{ijem jezicima veli~ine Bo`ije.

2:12 I divljahu se svi i ne mogahu se na~uditi govore{i jedan drugome: {ta }e dakle ovo biti?

2:13 A drugi potsmijevaju{i se govorahu: nakiti-li su se vina.

2:14 A Petar stade sa jedanaesticom i podi`e glas svoj i re~e im: ljudi Judejci i vi svi koji `ivate

u Jerusalmu! ovo da vam je na znanje, i ~ujte rije-~i moje.

2:15 Jer ovi nijesu pijani kao {to vi mislite, jer je tek tre}i sahat dana;

2:16 Nego je ovo ono {to kaza prorok Joilo:

2:17 I bi}e u po{ljednje dane, govori Gospod, izli}u od Duha svojega na svako tijelo, i prore}i }e sinovi va{i i k}eri va{e, i mladi}i va{i vidje}e utva-re i starci va{i sni}e snove;

2:18 Jer }u na sluge svoje i na slu{kinje svoje u te dane izliti od Duha svojega, i prore}i }e.

2:19 I da}u ~udesu gore na nebu i znake dolje na zemlji: krv i ogranj i pu{enje dima.

2:20 Sunce }e se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego do|e veliki i slavni dan Gospodnji.

2:21 I bi}e da }e se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje.

2:22 Ljudi Izrailjci! poslu{ajte rije~i ove: Isusa Nazare}anina, ~ovjeka od Boga potvr|ena me|u vama silama i ~udesima i znacima koje u~ini Bog preko njega me|u vama, kao {to i sami znate,

2:23 Ovoga odre|enijem savjetom i promislom Bo`ijim predana primiv{i, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste;

2:24 Kojega Bog podi`e, razdrije{iv{i veze smr-tne, kao {to ne bija{e mogu}e da ga one dr`e.

2:25 Jer David govori za njega: Gospoda jedna-ko gledah pred sobom: jer je s desne strane mene, da se ne pomaknem;

2:26 Zato se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa jo{ i tijelo moje po~iva}e u nadu;

2:27 Jer ne}e{ ostaviti du{e moje u paklu, niti }e{ dati da svetac tvoj vidi truhljenja.

2:28 Pokazao si mi putove `ivota: napuni}e{ me veselja s licem svojijem.

2:29 Ljudi bra}o! neka je slobodno kazati vam upravo za starje{inu Davida da i umrije, i ukopan bi, i grob je njegov me|u nama do ovoga dana.

2:30 Prorok dakle budu}i, i znaju}i da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovijeh po tije-lu podignuti Hrista, i posaditi ga na prijestolu nje-govu,

2:31 Predvidjev{i govori za vaskrsenije Hristovo da se ne ostavi du{a njegova u paklu, ni tijelo njegovo vidje truhljenja.

2:32 Ovoga Isusa vaskrse Bog, ~emu smo mi svi svjedoci.

2:33 Desnicom dakle Bo`ijom podi`e se, i obe}anje svetoga Duha primiv{i od oca, izli ovo {to vi sad vidite i ~ujete.

2:34 Jer David ne izi|e na nebesa, nego sam govori: re~e Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane,

2:35 Dok polo`im neprijatelje tvoje podno`je nogama tvojima.

2:36 Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog u~inio ovoga Isusa koga vi raspeste.

2:37 A kad ~u{e, ra`ali im se u srcu, i reko{e Petru i ostalijem apostolima: {ta }emo ~initi, ljudi bra}o?

2:38 A Petar im re~e: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za opro{tenje grijeha; i primi}ete dar svetoga Duha;

2:39 Jer je za vas obe}anje i za djecu va{u, i za sve daljne koje }e god dozvati Gospod Bog na{.

2:40 I drugijem mnogijem rije~ima svjedo~a{e, i molja{e ih govore}i: spasite se od ovoga pokvarenoga roda.

2:41 Koji dakle rado primi{e rije~ njegovu krstite se; i pristade u taj dan oko tri hiljade du{a.

2:42 I osta{e jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hljeba, i u molitvama.

2:43 I u|e strah u svaku du{u; jer apostoli ~ini{e mnoga ~udesa i znake u Jerusalimu.

2:44 A svi koji vjerova{e bijahu zajedno, i imahu sve zajedno.

2:45 I te~vinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao {to ko treba{e.

2:46 I svaki dan bijahu jednako jednodu{no u crkvi, i lomljahu hljeb po ku}ama, i primahu hranu s radosti i u prostoti srca,

2:47 Hvale}i Boga, i imaju}i milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umno`ava{e dru{tvo onih koji se spasavahu.

GLAVA 3

A Petar i Jovan i|ahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sahat.

3:2 I bija{e jedan ~ovjek hrom od utrobe matere svoje, kojega no{ahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu;

3:3 Koji vidjev{i Petra i Jovana da ho}e da u|u u crkvu pro{a{e milostinju.

3:4 A Petar pogledav{i na nj s Jovanom, re~e: pogledaj na nas.

3:5 A on gleda{e u njih misle}i da }e mu oni {to dati.

3:6 A Petar re~e: srebra i zlata nema u mene, nego {to imam ovo ti dajem: u ime Isusa Hrista Nazare}anina ustani i hodi.

3:7 I uze ga za desnicu i podi`e. I odmah se utvrdi{e njegova stopala i gle`nji.

3:8 I sko~iv{i ustade, i ho|a{e, i u|e s njima u crkvu idu}i i ska~u}i i hvale}i Boga.

3:9 I vidje{e ga svi ljudi gdje ide i hvali Boga.

3:10 A znadijahu ga da onaj bje{e {to milostinje radi sje|a{e kod Krasnijeh vrata crkvenijeh, i napuni{e se ~uda i straha za to {to bi od njega.

3:11 A kad se iscijeljeni hromi dr`a{e Petra i Jovana, navali{e k njima svi ljudi u trijem, koji se zva{e Solomunov, i ~u|ahu se.

3:12 A kad vidje Petar, odgovara{e ljudima: ljudi Izrailjci! {to se ~udite ovome? ili {ta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobo`no{u u~inili da on ide?

3:13 Bog Avraamov i Isakov i Jakovljev, Bog otaca na{ijeh, proslavi sina svojega Isusa, kojega vi predadoste i odrekoste ga se pred licem Pilatovijem kad on sudi da ga pusti.

3:14 A vi sveca i pravednika odrekoste se, i isprosiste ~ovjeka krvnika da vam pokloni;

3:15 A na~elnika `ivota ubiste, kojega Bog vaksre iz mrtvijeh, ~emu smo mi svjedoci.

3:16 I za vjeru imena njegova ovoga, koga vidite i poznajete, utvrdi ime njegovo; i vjera koja je

kroza nj dade mu cijelo zdravlje ovo pred svima vama.

3:17 I sad, braćo, znam da iz neznanja ono uiniste, kao i knezovi vaši.

3:18 A Bog kako naprijed javi ustima sviju proroka svojijeh da je Hristos postradati, izvrši tako.

3:19 Pokajte se dakle, i obratite se da se oistite od grijeha svojijeh, da do u vremena odmaranja od lica Gospodnjega,

3:20 I da po lje naprijed nareenoga vam Hrista Isusa,

3:21 Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta.

3:22 Mojsije dakle ocevima na ijem ree: Gospod Bog vaš podignu e vam proroka iz va e bra e, kao mene; njega posluajte u svemu što vam ka e.

3:23 I bi e da e se svaka du a koja ne poslu a toga proroka istrijebiti iz naroda.

3:24 A i svi proroci od Samuila i potom koliko ih god govori, i za ove dane javlja e.

3:25 Vi ste sinovi proroka i zavjeta koji uini Bog s ocevima va ijem govore i Avraamu: i u sjemenu tvojemu blagoslovi e se svi narodi na zemlji.

3:26 Vama najprije Bog podi e sina svojega Isusa, i posla ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojijeh.

GLAVA 4

A kad oni govorahu narodu, nai o e na njih sve tenici i vojvoda crkveni i sadukeji;

4:2 I rasrdi e se, što oni u e ljude i javljaju u Isusu vaskrsenije iz mrtvijeh.

4:3 I digo e na njih ruke, i metnu e ih u zatvor do ujutru: jer ve e bje e ve e.

4:4 A od onijeh koji slu ahu rije mnogi vjrova e, i postade broj ljudi oko pet hiljada.

4:5 A kad bi ujutru, skupi e se knezovi njihovi i starje ine i knji evnici u Jerusalem,

4:6 A Ana poglavar sve teni ki i Kajafa i Jovan i Aleksandar i koliko ih god bje e od roda sve teni koga;

4:7 I metnuv i ih na srijedu pitahu: kakom silom ili u ije ime uiniste vi ovo?

4:8 Tada Petar napuniv i se Duha svetoga re e im: knezovi narodni i starje ine Izrailjeve!

4:9 Ako nas danas pitate za dobro djelo koje uinismo bolesnu ovjeku te on ozdravi:

4:10 Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevu da u ime Isusa Hrista Nazare anina, kojega vi raspeste, kojega Bog podi e iz mrtvijeh, stoji ovaj pred vama zdrav.

4:11 Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednome drugom spasenija;

4:12 Jer nema drugoga imena pod nebom dano ga ljudima kojijem bi se mi mogli spasti.

4:13 A kad vidje e slobodu Petrovu i Jovanovu, i znaju i da su ljudi nekni evni i prosti, divljahu se, i znadijahu ih da bijahu s Isusom.

4:14 A vide i iscijeljenoga ovjeka gdje s njima stoji ne mogahu ni ta protivu re i.

4:15 Onda im zapovjedi e da izi u napolje iz savjeta, pa pitahu jedan drugoga

4:16 Govore i: ta ete initi ovijem ljudima? Jer veliki znak što uini e oni poznat je svima koji ive u Jerusalemu, i ne mo emo odre i;

4:17 Ali da se dalje ne razilazi po narodu, da im o tro zaprijetimo da vi e ne govore za ime ovo nikome.

4:18 I dozvav i ih zapovjedi e im da ni ta ne spominju niti da u e u ime Isusovo.

4:19 Petar i Jovan odgovaraju i reko e im: sudi te je li pravo pred Bogom da vas ve ma slu amo negoli Boga?

4:20 Jer mi ne mo emo ne govoriti što vidjesmo i usmo.

4:21 A oni zaprijetiv i im pusti e ih, ne na av i ni ta kako bi ih mu ili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se bje e dogodilo.

4:22 Jer onome ovjeku bje e vi e od etrdeset godina na kom se dogodi ovo udo zdravlja.

4:23 A kad ih otpusti{e, do|o{e k svojima, i ja-
vi{e im {ta reko{e glavari sve{teni~ki i starje{ine.

4:24 A oni kad ~u{e, jednodu{no podigo{e glas
k Bogu i reko{e: Gospode Bo`e, ti koji si stvorio
nebo i zemlju i more i sve {to je u njima;

4:25 Koji ustima Davida sluge svojega re-e: za-
{to se bune neznabo{ci, i narodi izmi{ljavaju pra-
zne rije~i?

4:26 Sasta{e se carevi zemaljski, i knezovi se sa-
bra{e ujedno na Gospoda i na Hrista njegova.

4:27 Zaista se sabra{e u ovome gradu na svetoga
sina tvogega Isusa, kojega si pomazao, Irod i Ponti-
jski Pilat s neznabo{cima i s narodom Izrailjevi-
jem,

4:28 Da u~ine {to ruka tvoja i savjet tvoj napri-
jed odredi da bude.

4:29 I sad Gospode! pogledaj na njihove prijet-
nje, i daj slugama svojima da govore sa svakom
slobodom rije~ tvoju;

4:30 I pru`aj ruku svoju na iscijeljivanje i da
znaci i ~udesu bivaju imenom svetoga sina tvogega
Isusa.

4:31 I po{to se oni pomoli{e Bogu zatrese se
mjesto gdje bijahu sabrani, i napuni{e se svi Duha
svetoga, i govorahu rije~ Bo`iju sa slobodom.

4:32 A u naroda koji vjerova bje{e jedno srce i
jedna du{a; i nijedan ne govora{e za imanje svoje
da je njegovo, nego im sve bje{e zajedni~ko.

4:33 I apostoli s velikom silom svjedo~ahu za
vaskrsenije Gospoda Isusa Hrista; i blagodat velika
bje{e na svima njima:

4:34 Jer nijedan me|u njima ne bje{e siroma{an,
jer koliko ih god bija{e koji imadijahu njive ili ku-
}e, prodavahu i dono{ahu novce {to uzimahu za to,

4:35 I metahu pred noge apostolima; i dava{e se
svakome kao {to ko treba{e.

4:36 A Josija, prozvani od apostola Varnava,
koje zna~i sin utjehe, Levit rodom iz Kipra,

4:37 On imadija{e njivu, i prodav{i je donese
novce i metnu apostolima pred noge.

GLAVA 5

A jedan ~ovjek, po imenu Ananija, sa`enom
svojom Sapiroj prodade njivu,

5:2 I sakri od novaca sa znanjem i`ene svoje, i
donesav{i jedan dijel metnu apostolima pred noge.

5:3 A petar re~e: Ananija! za{to napuni sotona
srce tvoje da sla`e{ Duhu svetome i sakrije{ od no-
vaca {to uze za njivu?

5:4 Kad je bila u tebe ne bje{e li tvoja? I kad je
prodade ne bje{e li u tvojoj vlasti? Za{to si dakle
takovu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima nijesi
slagao nego Bogu.

5:5 A kad ~u Ananija rije~i ove pade i izdahnu; i
u|e veliki strah u sve koji slu{ahu ovo.

5:6 A momci u{av{i uze{e ga i izneso{e te zako-
pa{e.

5:7 A kad pro|e oko tri sahata, u|e i`ena njego-
va ne znaju{i {ta je bilo.

5:8 A Petar joj odgovori: ka`i mi jeste li za toli-
ko dali njivu? A ona re~e: da, za toliko.

5:9 A Petar joj re~e: za{to se dogovoriste da
isku{ate Duha Gospodnjega? Gle noge onijeh koji
tvoga mu`a zakopa{e pred vratima su, i iznije}e te.

5:10 I odmah padnu pred nogama njegovijem i
izdahnu. A momci u{av{i na|o{e je mrtvu i izneso-
{e je i zakopa{e kod mu`a njezina.

5:11 I u|e veliki strah u svu crkvu i u sve koji
~u{e ovo.

5:12 A rukama apostolskima u~ini{e se mnogi
znaci i ~udesu me|u ljudima; i bijahu svi jednodu{-
no u trijemu Solomunovu.

5:13 A od ostalih niko ne smija{e pristupiti
njima; nego ih hvalja{e narod.

5:14 A sve vi{e pristajahu oni koji vjerovahu
Gospoda, mno{tvo ljudi i`ena,

5:15 Tako da i po ulicama izno{ahu bolesnike i
metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad pro-
|e Petar barem sjenka njegova osjenila koga od
njih.

5:16 A dola`ahu mnogi i iz okolnijeh gradova u
Jerusalim, i dono{ahu bolesnike i koje mu~ahu ne-
~isti duhovi; i svi ozdravljahu.

5:17 Ali ustade poglavar sve{teni~ki i svi koji bijahu s njim, od jeresi sadukejske, i napuni{e se zavisti,

5:18 I digo{e ruke svoje na apostole, i metnu{e ih u op{ti zatvor.

5:19 A an|eo Gospodnji otvori no}u vrata tamni-ka, i izvedav{i ih re~e:

5:20 Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve rije~i ovoga `ivota.

5:21 A kad oni ~u{e, u|o{e ujutru u crkvu, i u~ahu. A kad do|e poglavar sve{teni~ki i koji bijahu s njim, sazva{e sabor i sve starje{ine od sinova Izraijevijeh, i posla{e u tamnicu da ih dovedu.

5:22 A kad sluga otido{e, ne na|o{e ih u tamnici; onda se vrati{e i javi{e im

5:23 Govore}i: tamnicu na|osmo zaklju~anu sa svakom tvr|om i ~uvare gdje stoje pred vratima; ali kad otvorismo, unutra nijednoga ne na|osmo.

5:24 A kad ~u{e ove rije~i poglavar sve{teni~ki i vojvoda crkveni i ostali glavari sve{teni~ki, ne mogahu im se na~uditi {ta bi to sad bilo.

5:25 A neko do|e i javi im govore}i: eno oni ljudi {to ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i u~e narod.

5:26 Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem.

5:27 A kad ih dovedo{e, postavi{e ih pred sabor, i zapita ih poglavar sve{teni~ki govore}i:

5:28 Ne zaprijetismo li vam o{tro da ne u~ite u ovo ime? i gle, napuniste Jerusalim svojom naukom, i ho}ete da bacite na nas krv ovoga ~ovjeka.

5:29 A Petar i apostoli odgovaraju}u reko{e: ve}ma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.

5:30 Bog otaca na{ijeh podi`e Isusa, kojega vi ubiste objesiv{i na drvo.

5:31 Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izraijlu pokajanje i opro{te-nje grijeha.

5:32 I mi smo njegovi svjedoci ovijeh rije~i i Duh Sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju.

5:33 A kad oni ~u{e vrlo se rasrdi{e, i mi{ljahu da ih pobiju.

5:34 Ali onda ustade u skup{tini jedan farisej po imenu Gamaliilo, zakonik, po{tovan od svega naroda, i zapovjedi da apostoli malo izi|u napolje,

5:35 Pa re~e njima: ljudi Izraijlci! gledajte dobro za ove ljude {ta }ete ~initi;

5:36 Jer prije ovijeh dana usta Tevda, govore}i da je on ne{to, za kojijem pristade ljudi na broj oko ~etiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slu{ahu razi|o{e se i propado{e.

5:37 Potom usta Juda Galilejac, u dane prijepisa, i odvu~e dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slu{ahu razasu{e se.

5:38 I sad vam ka`em: pro|ite se ovijeh ljudi i ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savjet ili ovo djelo, pokvari}e se.

5:39 Ako li je od Boga, ne mo`ete ga pokvariti, da se kako ne na|ete kao bogoborci.

5:40 Onda ga poslu{a{e, i dozvav{i apostole izbi{e ih, i zaprijeti{e im da ne govore u ime Isusovo, i otpusti{e ih.

5:41 A oni onda otido{e od sabora raduju}i se {to se udostoji{e primiti sramotu za ime Gospoda Isusa.

5:42 A svaki dan u crkvi i po ku}ama ne prestajahu u~iti i propovijedati jevan|elje o Isusu Hristu.

GLAVA 6

Au ove dane, kad se umno`i{e u~enici, podigo{e Grci viku na Jevreje {to se njihove udovice zaboravljahu kad se dijelja{e hrana svaki dan.

6:2 Onda dvanaestorica dozvav{i mno{tvo u~enika, reko{e: nije prili~no nama da ostavimo rije~ Bo`iju pa da slu`imo oko trpeza.

6:3 Na|ite dakle, bra}o, me|u sobom sedam po{tenijeh ljudi, punijeh Duha svetoga i premudrosti, koje }emo postaviti nad ovijem poslom.

6:4 A mi }emo u molitvi i u slu`bi rije~i ostati.

6:5 I ova rije~ bi ugodna svemu narodu. I izabra{e Stefana, ~ovjeka napunjena vjere i Duha sveto-

ga, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokr{tenjaka iz Antiohije.

6:6 Ove postavi{e pred apostole i oni pomoliv{i se Bogu metnu{e ruke na njih.

6:7 I rije~ Bo`ija rastija{e, i mno`a{e se vrlo broj u~enika u Jerusalmu. I sve{tenici mnogi pokoravahu se vjeri.

6:8 A Stefan pun vjere i sile ~inja{e znake i ~udesu velika me|u ljudima.

6:9 Tada usta{e neki iz zbornice koja se zove Liver}anska i Kirina~ka i Aleksandrijna~ka i onijeh koji bijahu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom.

6:10 I ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojijem govora{e.

6:11 Tada podgovori{e ljude te kaza{e: ~usmo ga gdje huli na Mojsija i na Boga.

6:12 I pobuni{e narod i starje{ine i knji`evnike, i napado{e i uhvati{e ga, i dovedo{e ga na sabor.

6:13 I izvedo{e la`ne svjedoke koji govorahu: ovaj ~ovjek ne prestaje huliti na ovo sveto mjesto i na zakon.

6:14 Jer ga ~usmo gdje govori: ovaj Isus Nazare}anin razvali}e ovo mjesto, i izmijeni}e obi~aje koje nam ostavi Mojsije.

6:15 I pogledav{i na nj svi koji sje|ahu na saboru vidje{e lice njegovo kao lice an|ela.

GLAVA 7

A poglavar sve{teni~ki re~e: je li dakle tako? 7:2 A on re~e: ljudi bra}o i oci! poslu{ajte. Bog slave javi se ocu na{emu Avraamu kad bje{e u Mesopotamiji, prije nego se doseli u Haran,

7:3 I re~e mu: izi|i iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega, i do|i u zemlju koju }u ti ja pokazati.

7:4 Tada izi|e iz zemlje Haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca njegovoga, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sad `ivate.

7:5 I ne dade mu na{ljedstva u njoj ni stope; i obre~e mu je dati u dr`anje i sjemenu njegovu poslije njega, dok on jo{ nema{e djeteta.

7:6 Ali Bog re~e ovako: sjeme tvoje bi}e do{ljacu u zemlji tu|oj, i natjera}e ga da slu`i, i mu~i}e ga ~etiri stotine godina.

7:7 I narodu kome }e slu`iti ja }u suditi, re~e Bog; i potom }e izi}i, i slu`i}e meni na ovome mjestu.

7:8 I dade mu zavjet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dvanaest starje{ina.

7:9 I starje{ine zavi|ahu Josifu, i prodado{e ga u Misir; i Bog bje{e s njim.

7:10 I izbavi ga od sviju njegovijeh nevolja, i dade mu milost i premudrost pred Faraonom carem Misirskijem, i postavi ga poglavarom nad Misirskom i nad svijem domom svojijem.

7:11 A do|e glad na svu zemlju Misirsku i Hanansku i nevolja velika, i ne nala`ahu hrane oci na{i.

7:12 A Jakov ~uv{i da ima p{enice u Misiru posla najprije oce na{e.

7:13 I kad do|o{e drugi put, pozna{e Josifa bra}a njegovoga, i rod Josifov posta poznat Faraonu.

7:14 A Josif posla i dozva oca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet du{a.

7:15 I Jakov si|e u Misir, i umrije, on i ocevi na{i.

7:16 I preneso{e ih u Sihem, i metnu{e u grob koji kupi Avraam za novce od sinova Emorovijeh u Sihemu.

7:17 I kad se pribli`i vrijeme obe}anja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se narodi i umno`i u Misiru,

7:18 Dok nasto drugi car u Misiru, koji ne zna{e Josifa.

7:19 Ovaj namisli zlo za na{ rod, izmu~i oce na{e da svoju djecu bacahu da ne `ive.

7:20 U to se vrijeme rodi Mojsije, i bje{e Bogu ugodan, i bi tri mjeseca hranjen u ku}i oca svojega.

7:21 A kad ga izbacio{e, uze ga k}i Faraonova, i odgaji ga sebi za sina.

7:22 I nau~i se Mojsije svoj premudrosti Misirskoj, i bje{e silan u rije~ima i u djelima.

7:23 A kad mu se navr{iva}{e} ~etrdeset godina, do|e mu na um da obi|e bra}u svoju, sinove Izrailjeve.

7:24 I vidjev{i} jednome gdje se ~ini nepravda, pomo`e, i pokaja onoga {to mu se ~inja}{e} nepravda, i ubi Misirca.

7:25 Mi{lja}{e} pak da bra}a njegova razumiju da Bog njegovom rukom njima spasenije dade: ali oni ne razumje{e}.

7:26 A sjutradan do|e me|u takove koji se bija-hu svadili, i mira{e} ih govore{i}: ljudi, vi ste bra}a, za{to ~inite nepravdu jedan drugome?

7:27 A onaj {to ~inja}{e} nepravdu bli`njemu oturi ga govore{i}: ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama?

7:28 Ili i mene ho}{e}{ da ubije{ kao {to si ju~e ubio Misirca?

7:29 A Mojsije pobje`e od ove rije~i, i posta do-ljak u zemlji Madijamskoj, gdje rodi dva sina.

7:30 I kad se navr{i} ~etrdeset godina, javi mu se u pustinji gore Sinajske an|eo Gospodnji u plame-nu ognjenom u kupini.

7:31 A kad Mojsije vidje, divlja}{e} se utvari. A kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnji k njemu:

7:32 Ja sam Bog otaca tvojijeh, Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije se bje{e} uzdrktao i ne smija}{e} da pogleda.

7:33 A Gospod mu re~e: izuj obu}u svoju sa svojijeh nogu: jer je mjesto na kome stoji{ sveta zemlja.

7:34 Ja dobro vidjeh muku svojega naroda koji je u Misiru, i ~uh njihovo uzdisanje, i si|oh da ih izbavim: i sad hodi da te po{ljem u Misir.

7:35 Ovoga Mojsija, kojega oturi{e} rekav{i}: ko te postavi knezom i sudijom? ovoga Bog za kneza i izbavitelja posla rukom an|ela koji mu se javi u kupini.

7:36 Ovaj ih izvede u~iniv{i} ~udesu i znake u zemlji Misirskoj i u Crvenom Moru i u pustinji ~etrdeset godina.

7:37 Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevijem: Gospod Bog va{ podignu}{e} vam proroka iz va{e bra}e, kao mene: njega poslu{ajte.

7:38 Ovo je onaj {to bje}{e} u crkvi u pustinji san|elom, koji mu govori na gori Sinajskoj, i s ocima na{ijem; koji primi rije~i `ive da ih nama da;

7:39 Kojega ne htje}{e} poslu{ati oci na{i}, nego ga odbaci}{e}, i okrenu}{e} se srcem svojijem u Misir,

7:40 Rekav{i} Aronu: na~ini nam bogove koji }e i{i} pred nama, jer ovome Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje Misirske, ne znamo {ta bi.

7:41 I tada na~ini}{e} tele, i prineso}{e} `rtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj.

7:42 A Bog se okrenu od njih, i predade ih da slu`e vojnicima nebeskijem, kao {to je pisano u knjizi proroka: eda zaklanja i `rtve prinesoste mi na ~etrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev?

7:43 I primiste ~ador Molohov, i zvijezdu boga svojega Remfana, kipove koje na~iniste da im se molite; i preseli}u vas dalje od Vavilona.

7:44 Ocevi na{i} imahu ~ador svjedo~anstva u pustinji, kao {to zapovjedi onaj koji govori Mojsiju da ga na~ini po onoj prilici kao {to ga vidje;

7:45 Koji i primi}{e} ocevi na{i} i doneso}{e} s Isusom Navinom u zemlju neznabo`aca, koje oturi Bog ispred lica na{ijeh otaca, tja do Davida,

7:46 Koji na|e milost u Boga, i izmoli da na|e mjesto Bogu Jakovljevu.

7:47 A Solomun mu na~ini ku}u.

7:48 Ali najvi{i} ne `ivi u rukotvorenijem crkva-ma, kao {to govori prorok:

7:49 Nebo je meni prijestol a zemlja podno`je nogama mojima: kako }ete mi ku}u sazidati? govori Gospod; ili koje je mjesto za moje po~ivanje?

7:50 Ne stvori li ruka moja sve ovo?

7:51 Tvrdovrati i neobrezanijeh srca i u{iju! vi se jednako protivite Duhu svetome; kako va{i} oci, tako i vi.

7:52 Kojega od proroka ne protjera}{e} oci va{i}? I pobi}{e} one koji naprijed javi}{e} za dolazak pravednika, kojega vi sad izdajnici i krvnici postadoste;

7:53 Koji primiste zakon naredbom an|elskom, i ne odr`aste.

7:54 Kad ovo ~u}{e}, rasrdi}{e} se vrlo u srcima svojima, i {krgutahu} zubima na nj.

7:55 A Stefan budu}i pun Duha svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Bo`iju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu;

7:56 I re~e: evo vidim nebesa otvorena i sina ~ovje~ijega gdje stoji s desne strane Bogu.

7:57 A oni povikav{i iza glasa zatiskivahu u{i svoje, i navali{e jednodu{no na nj.

7:58 I izvedav{i ga iz grada stado{e ga zasipati kamenjem, i svjedoci haljine svoje metnu{e kod nogu mladi}a po imenu Savla.

7:59 I zasipahu kamenjem Stefana, koji se molja{e Bogu i govora{e: Gospode Isuse! primi duh moj.

7:60 Onda kle~e na koljena i povika iza glasa: Gospode! ne primi im ovo za grijeh. I ovo rekav{i umrije.

GLAVA 8

Savle pak bje{e pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade veliko gonjenje na crkvu Jerusalimsku, i svi se rasija{e po krajevima Judejskijem i Samarijskijem osim apostola.

8:2 A ljudi pobo`ni ukopa{e Stefana i veliki plau~ini{e nad njim.

8:3 A Savle dosa|iva{e crkvi, jer i|a{e po ku}ama, i vucija{e ljude i`ene te predava{e u tamnicu.

8:4 A oni {to se bijahu rasijali prola`ahu propovijedaju}i rije~.

8:5 A Filip si{av{i u grad Samarijski propovijeda{e im Hrista.

8:6 A narod pa`a{e jednodu{no na ono {to govora{e Filip, slu{aju}i i gledaju}i znake koje ~inja{e;

8:7 Jer duhovi ne~isti s velikom vikom izla`ahu iz mnogijeh u kojima bijahu, i mnogi uzeti i hromi ozdravi{e.

8:8 I bi velika radost u gradu onome.

8:9 A bje{e jedan ~ovjek, po imenu Simon, koji prije ~ara{e u gradu i dovo|a{e u ~udo narod Samarijski, govore}i da je on ne{to veliko;

8:10 Na kojega gledahu svi, i malo i veliko, govore}i: ovo je velika sila Bo`ija.

8:11 A zato gledahu na njega {to ih mnogo vremena ~inima udivlja{e.

8:12 Kad pak vjerova{e Filipu koji propovijeda{e jevan|elje o carstvu Bo`ijemu, i o imenu Isusa Hrista, kr{avahu se i ljudi i`ene.

8:13 Tada i Simon vjerova, i krstiv{i se osta kod Filipa; i vide}i djela i znake velike koji se ~injahu divlja{e se vrlo.

8:14 A kad ~u{e apostoli koji bijahu u Jerusali mu da Samarija primi rije~ Bo`ju, posla{e k njima Petra i Jovana.

8:15 Koji si{av{i pomoli{e se Bogu za njih da prime Duha svetoga;

8:16 Jer jo{ ni na jednoga ne bje{e do{ao, nego bijahu samo kr{teni u ime Gospoda Isusa.

8:17 Tada apostoli metnu{e ruke na njih, i oni primi{e Duha svetoga.

8:18 A kad vidje Simon da se daje Duh sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce

8:19 Govore}i: dajte i meni ovu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha svetoga.

8:20 A Petar mu re~e: novci tvoji s tobom da budu u pogibao, {to si pomislio da se dar Bo`ij mo`e dobiti za novce.

8:21 Nema tebi dijela ni iseta u ovoj rije~i; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.

8:22 Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvoga.

8:23 Jer te vidim da si u grkoj `u~i i u svezi nepravde.

8:24 A Simon odgovaraju}i re~e: pomolite se vi Gospodu za mene da ne nai|e na mene ni{ta od ovoga {to rekoste.

8:25 Tako oni posvjedo~iv{i i govoriv{i rije~ Gospodnju vrati{e se u Jerusolim, i mnogijem selima Samarijskijem propovjedi{e jevan|elje.

8:26 A an|eo Gospodnji re~e Filipu govore}i: ustani i idi na podne na put koji silazi od Jerusali ma u Gazu i pust je.

8:27 I ustav{i po|e. I gle, ~ovjek Arapin, u{ko pljenik, vlastelin Kandakije carice Arapske, {to bje{e nad svima njezinijem riznicama, koji bje{e do{ao u Jerusolim da se moli Bogu,

8:28 Pa se vra}a{e, i sjede}i na kolima svojijem ~ita{e proroka Isaiju.

8:29 A Duh re~e Filipu: pristupi i prilijepi se ti- jem kolima.

8:30 A Filip pritr~av{i ~u ga gdje ~ita proroka Isaiju, i re~e: a razumije{ li {to ~ita{?

8:31 A on re~e: kako bih mogao razumjeti ako me ko ne uputi? I umoli Filipa te se pope i sjede s njim.

8:32 A mjesto iz pisma koje ~ita{e bje{e ovo: kao ovca na zaklanje odvede se, i nijem kao jagnje pred onijem koji ga stri`e, tako ne otvori usta svo- jijeh.

8:33 U njegovom poni`enju ukide se sud nje- gov. A rod njegov ko }e iskazati? Jer se njegov `i- vot uzima od zemlje.

8:34 Onda u{kopljenik odgovori Filipu i re~e: molim te, za koga ovo govori prorok? ili za sebe ili za koga drugoga?

8:35 A Filip otvoriv{i usta svoja, i po~ev{i od pisma ovoga, pripovjedi mu jevan|elje Isusovo.

8:36 Kako i|ahu putem do|o{e na nekaku vodu; i re~e u{kopljenik: evo vode, {ta brani meni da se krstim?

8:37 A Filip mu re~e: ako vjeruje{ od svega srca svojega, mo`e{. A on odgovaraju}i re~e: vjerujem da je Isus Hristos sin Bo`ij.

8:38 I zapovjedi da stanu kola, i si|o{e oba na vodu, i Filip i u{kopljenik, i krsti ga.

8:39 A kad izi|o{e iz vode, Duh sveti pade na u{kopljenika, a an|eo Gospodnji uze Filipa, i vi{e ga ne vidje u{kopljenik; nego otide putem svojijem raduju}i se.

8:40 A Filip se obrete u Azotu; i prolaze}i pro- povijeda{e jevan|elje svima gradovima, dok ne do- |e u]esariju.

GLAVA 9

A Savle jo{ di{u}i prijetnjom i smr}u na u~e- nike Gospodnje pristupi k poglavaru sve{te- ni~kome,

9:2 I izmoli u njega poslanice u Damask na zbo- rnice, ako koga na|e od ovoga puta, i ljude i `ene svezane da dovede u Jerusalim.

9:3 A kad bje{e na putu i do|e blizu Damaska, ujedanput obasja ga svjetlost s neba,

9:4 I padnuv{i na zemlju ~u glas gdje mu govo- ri: Savle! Savle! za{to me goni{?

9:5 A on re~e: ko si ti, Gospode? A Gospod re~e: ja sam Isus, kojega ti goni{; te{ko ti je protivu bodila pra}ati se.

9:6 A on drk}u}i od straha re~e: Gospode! {ta ho}e{ da ~inim? I Gospod mu re~e: ustani i u|i u grad, pa }e ti se kazati {ta ti treba ~initi.

9:7 A ljudi koji i|ahu s njim stajahu i ~u|ahu se, jer ~ujahu glas a ne vi|ahu nikoga.

9:8 A Savle usta od zemlje, i otvorenijem o~ima svojijem nikoga ne vi|a{e. A oni ga uze{e za ruku i uvedo{e u Damask.

9:9 I bje{e tri dana slijep, i ne jede, niti pi.

9:10 A u Damasku bje{e jedan u~enik, po imenu Ananija, i re~e mu Gospod u utvari: Ananija! A on re~e: evo me, Gospode!

9:11 A Gospod mu re~e: ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i tra`i u domu Judinom po imenu Savla Tar{anina; jer gle, on se moli Bogu,

9:12 I vidje u utvari ~ovjeka, po imenu Ananiju, gdje u|e i metnu ruku na nj da progleda.

9:13 A Ananija odgovori: Gospode! ja ~uh od mnogijeh za toga ~ovjeka kolika zla po~ini svetima tvojima u Jerusalimu;

9:14 I ovdje ima vlast od glavara sve{teni~kijeh da ve`e sve koji prizivaju ime tvoje.

9:15 A Gospod mu re~e: idi, jer mi je on sud izbrani da iznese ime moje pred neznabo{ce i care- ve i sinove Izrailjeve.

9:16 A ja }u mu pokazati koliko mu valja po- stradati za ime moje.

9:17 I po|e Ananija, i u|e u ku}u, i metnuv{i ru- ke na nj re~e: Savle, brate! Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojijem si i{ao, posla me da progleda{ i da se napuni{ Duha svetoga.

9:18 I odmah otpade od o~iju njegovijeh kao kr- lju{t, i odmah progleda, i ustav{i krsti se.

9:19 I pošto pojede okrijepi se; i bi Savle nekoliko dana s u-enicima koji bijahu u Damasku.

9:20 I odmah po zbornicama propovijedaše Isusa da je on sin Bo`ij.

9:21 A svi koji slušahu divljahu se i govorahu: nije li ovo onaj što gonjaše u Jerusalmu one koji spominjahu ime ovo, i ovdje zato dođe da ih povezane vodi glavarima sveštenikijem.

9:22 A Savle se vešma siljaše i zabunjivaše Jevreje koji `ive u Damasku, dokazujući da je ovo Hristos.

9:23 A kad se navrši podosta dana, dogovoriše se Jevreji da ga ubiju.

9:24 Ali Savle doznade njihov dogovor; a oni `uvahu vrata dan i noć da bi ga ubili;

9:25 A u-enici ga uzeše noću i spustiše preko zida u kotarici.

9:26 A kad dođe Savle u Jerusalm, ogledaše da se pribije uz u-enike; i svi ga se bojahu, jer ne vjeroвахu da je u-enik.

9:27 A Varnava ga uze i dovede k apostolima, i kaza im kako na putu vidje Gospoda, i kako mu govori, i kako u Damasku slobodno propovijeda ime Isusovo.

9:28 I bijaše s njima i ulazi u Jerusalm i izlazi i slobodno pripovijedaše ime Gospoda Isusa.

9:29 I govoraše i prepiraše se s Grcima; a oni gledahu da ga ubiju.

9:30 A kad razumješe braća, svedoše ga u `esariju, i otpustiše ga u Tars.

9:31 A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji bijahu na miru, i napredovahu, i hođahu u strahu Gospodnjem, i umno`avahu se utjehom svetoga Duha.

9:32 I dogodi se kad Petar obila`aše sve, da dođe i k svetima koji `ivljahu u Lidi.

9:33 I nađe tamo jednoga `ovjeka po imenu Eneju, koji veš osam godina le`aše na odru, jer bješe uzet.

9:34 I reše mu Petar: Eneja! iscjeljuje te Isus Hristos, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta.

9:35 I vidješe ga svi koji `ivljahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka Gospodu.

9:36 A u Jopi bješe jedna u-enica po imenu Tavita, koje zna`i srna, i ona bješe puna dobrih djela i milostinje što `injaše.

9:37 I dogodi se u te dane da se ona razbolje i umrije; onda je okupaše i metnuše u gornju sobu.

9:38 A budući da je Lida blizu Jope, onda u-enici `uvši da je Petar u njoj poslaše dva `ovjeka moljeći ga da ne pošali truda doći do njih.

9:39 A Petar ustavši otide s njima, i kad dođe, izvedoše ga u gornju sobu i skupiše se oko njega sve udovice plašući u pokazujuću suknje i haljine što je radila Srna dok je bila s njima.

9:40 A Petar izgnavši sve napolje kleče na koljena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se k tijelu reše: Tavito! ustani. A ona otvori oči svoje, i vidjevši Petra sjede.

9:41 Petar pak pru`ivši joj ruku podi`e je; i dozvavši svete i udovice pokaza je `ivu.

9:42 I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi vjeroвахe Gospoda.

9:43 I dogodi se da on osta mnogo dana u Jopi u nekoga Simona ko`ara.

GLAVA 10

Au `esariji bješe jedan `ovjek po imenu Kornilije, kapetan od `ete koja se zvaše Talijanska.

10:2 Pobo`an i bogobožan sa cijelijem domom svojijem, koji davaše milostinju mnogijem ljudima i moljaše se Bogu bez prestanka;

10:3 On vidje na javi u utvari oko devetoga satahata dnevi anđela Bo`ijega gdje siđe k njemu i reše mu: Kornilije!

10:4 A on pogledavši na nj i uplašivši se reše: što je Gospode? A on mu reše: molitve tvoje i milostinje tvoje iziđoše na pamet Bogu;

10:5 I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi Simona prozvanoga Petra:

10:6 On stoji u nekoga Simona ko`ara, kojega je kuća kod mora: on će ti kazati riječi kojima će se spasti ti i sav dom tvoj.

10:7 I kad otide an|eo koji govori Korniliju, dozvav{i dvojicu od svojijeh slugu i jednoga pobo`na vojnika od onijeh koji mu slu`ahu,

10:8 I kazav{i im sve posla ih u Jopu.

10:9 A sjutradan kad oni i|ahu putem i pribli`i-
{e se ka gradu, izi|e Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u {esti sahat.

10:10 I ogladnje, i {a{e da jede; a kad mu oni gotovljahu, do|e izvan sebe,

10:11 I vidje nebo otvoreno i sud nekakav gdje silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na ~etiri roglja i spu{ta se na zemlju;

10:12 U kome bijahu sva ~etvorono`na na zemlji, i zvjerinje i bubine i ptice nebeske.

10:13 I postade glas k njemu: ustani, Petre! pokolji i pojedji.

10:14 A Petar re~e: nipo{to, Gospode! jer nikad ne jedoh {to pogano ili ne~isto.

10:15 I gle, glas opet k njemu drugom: {to je Bog o~istio ti ne pogani.

10:16 I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.

10:17 A kad se Petar u sebi divlja{e {ta bi bila utvara koju vidje, i gle, ljudi poslani od Kornilija, napitav{i i na{av{i dom Simonov stado{e pred vratima,

10:18 I zovnuv{i pitahu: stoji li ovdje Simon prozvani Petar?

10:19 A dok Petar razmi{ljava{e o utvari, re~e mu Duh: evo tri ~ovjeka tra`e te;

10:20 Nego ustani i si|i i idi s njima ne premi{-ljaju}i ni{ta, jer ih ja poslah.

10:21 A Petar si{av{i k ljudima poslanijem k sebi od Kornilija re~e: evo ja sam koga tra`ite; {to ste do{li?

10:22 A oni reko{e: Kornilije kapetan, ~ovjek pravedan i bogobožazan, poznat kod svega naroda Jevrejskoga, primio je zapovijest od an|ela svetoga da dozove tebe u svoj dom i da ~uje rije~i od tebe.

10:23 Onda ih dozva unutra i ugosti. A sjutradan ustav{i Petar po|e s njima, i neki od bra}e koja bje{e u Jopi po|o{e s njim.

10:24 I sjutradan u|o{e u]esariju. A Kornilije ~eka{e ih sazav{i rodbinu svoju i ljubazne prijatelje.

10:25 A kad Petar {a{e da u|e, srete ga Kornilije, i padnuv{i na noge njegove pokloni se.

10:26 I Petar ga podi`e govore}i: ustani, i ja sam ~ovjek.

10:27 I s njim govore}i u|e, i na|e mnoge koji se bijahu sabrali.

10:28 I re~e im: vi znate kako je neprili~no ~ovjeku Jevrejину dru`iti se ili dolaziti k tu|inu; ali Bog meni pokaza da nijednoga ~ovjeka ne zovem pogana ili ne~ista;

10:29 Zato i bez sumnje do|oh pozvan. Pitam vas dakle za{to poslaste po mene?

10:30 I Kornilije re~e: od ~etvrtoga dana do ovoga ~asa ja postih, i u deveti sahat moljah se Bogu u svojoj ku}i; i gle, ~ovjek stade preda mnom u haljini sjajnoj,

10:31 I re~e: Kornilije! usli{ena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenu{e se pred Bogom.

10:32 Po{lji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u ku}i Simona ko`ara kod mora, koji kad do|e kaza}e ti.

10:33 Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro u~inio {to si do{ao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da ~ujemo sve {to je tebi od Boga zapovjeleno.

10:34 A Petar otvoriv{i usta re~e: zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko;

10:35 Nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu.

10:36 Rije~ {to posla sinovima Izrailjevijem, javljaju}i mir po Isusu Hristu, ona je Gospod svima.

10:37 Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji po~ev{i od Galileje po kr{tenju koje propovijeda Jovan:

10:38 Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetijem i silom, koji pro|e ~ine}i dobro i iscjeljuju}i sve koje |avo bje{e nadvladao; jer Bog bija{e s njim.

10:39 I mi smo svjedoci svemu {to u~ini u zemlji Judejskoj i Jerusalimu; kojega i ubi{e objesiv{i na drvo.

10:40 Ovoga Bog vaskrse tre}i dan, i dade mu da se poka`e,

10:41 Ne svemu narodu nego nama svjedocima naprijed izbranima od Boga, koji s njim jedosmo i pismo po vaskrseniju njegovom iz mrtvijenih.

10:42 I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i da svjedo~imo da je on nare~eni od Boga sudija `ivijem i mrtvijem.

10:43 Za ovo svjedo~e svi proroci da }e imenom njegovijem primiti opro{tenje grijeha svi koji ga vjeruju.

10:44 A dok jo{ Petar govora{e ove rije~i, si|e Duh sveti na sve koji slu{ahu rije~.

10:45 I udivi{e se vjerni iz obrezanja koji bijahu do{li s Petrom, vide}i da se i na neznabo{ce izli dar Duha svetoga.

10:46 Jer ih slu{ahu gdje govorahu jezike, i veli~ahu Boga. Tada odgovori Petar:

10:47 Eda mo`e ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primi{e Duha svetoga kao i mi?

10:48 I zapovjedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moli{e da ostane kod njih nekoliko dana.

GLAVA 11

A~u{e i apostoli i bra}a koji bijahu u Judeji da i neznabo{ci primi{e rije~ Bo`iju.

11:2 I kad izi|e Petar u Jerusalim, prepirahu se s njim koji bijahu iz obrezanja,

11:3 Govore}i: u{ao si k ljudima koji nijesu obrezani, i jeo si s njima.

11:4 A Petar po~ev{i kaziva{e im redom govore}i:

11:5 Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i do{av{i izvan sebe vidjeh utvaru, gdje silazi sud nekakav kao veliko platno na ~etiri roglja i spu{ta se s neba, i do|e do preda me.

11:6 Pogledav{i u nj opazih i vidjeh ~etvorono`na zemaljska, i zvjerinje i bubine i ptice nebeske.

11:7 A ~uh glas koji mi govori: ustani, Petre! pokolji i pojedi.

11:8 A ja rekoh: nipo{to Gospode! jer ni{ta pogano i ne~isto nikad ne u|e u usta moja.

11:9 A glas mi odgovori drugom s neba govore}i: {to je Bog o~istio ti ne pogani.

11:10 A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo.

11:11 I gle, odmah tri ~ovjeka sta{e pred ku}om u kojoj bijah, poslani iz]esarije k meni.

11:12 A Duh mi re~e da idem s njima ne premi{laju~i ni{ta. A do|o{e sa mnom i ovo {est bra}e, i u|osmo u ku}u ~ovjekovu.

11:13 I kaza nam kako vidje an|ela u ku}i svojoj koji je stao i kazao mu: po{lji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanoga Petra,

11:14 Koji }e ti kazati rije~i kojima }e{ se spasti ti i sav dom tvoj.

11:15 A kad ja po~eh govoriti, si|e Duh sveti na njih, kao i na nas u po~etku.

11:16 Onda se opomenuh rije~i Gospodnje kako govora{e: Jovan je krstio vodom, a vi }ete se krstiti Duhom svetijem.

11:17 Kad im dakle Bog dade jednak dar kao i nama koji vjerujemo Gospoda svojega Isusa Hrista; ja ko bijah da bi mogao zabraniti Bogu?

11:18 A kad ~u{e ovo, umuko{e, i hvaljahu Boga govore}i: dakle i neznabo{cima Bog dade pokajanje za `ivot.

11:19 A oni {to se rasija{e od nevolje koja posta za Stefana, pro|o{e tja do Finikije i Kipra i Antiohije, nikomu ne govore}i rije~i do samijem Jevrejima.

11:20 A neki od njih bijahu Kiprani i Kirinci, koji u{av{i u Antiohiju govorahu Grcima propovjedaju}i jevan|elje o Gospodu Isusu.

11:21 I bje{e ruka Bo`ija s njima; i mnogo ih vjerova{e i obrati{e se ka Gospodu.

11:22 A do|e rije~ o njima do u{iju crkve koja bje{e u Jerusalimu; i posla{e Varnavu da ide tja do Antiohije;

11:23 Koji do{av{i i vidjev{i blagodat Bo`iju, obradova se, i molja{e sve da tvrdijem srcem ostanu u Gospodu;

11:24 Jer bje{e ~ovjek blag i pun Duha svetoga i vjere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu.

11:25 Varnava pak izi|e u Tars da tra`i Savla; i kad ga na|e, dovede ga u Antiohiju.

11:26 I oni se cijelu godinu sastaja{e ondje s crkvom, i u~i{e mnogi narod; i najprije u Antiohiji nazva{e u~enike hri{anima.

11:27 A u te dane si|o{e iz Jerusalima proroci u Antiohiju.

11:28 I ustav{i jedan od njih, po imenu Agav, objavi glad veliki koji }a{e biti po vasionom svijetu; koji i bi za Klaudija }esara.

11:29 A od u~enika odredi svaki koliko koji mo{ga{e da po{lju u pomo} bra}i koja `ivljahu u Judeji.

11:30 Koje i u~ini{e poslav{i starje{inama preko ruke Varnavine i Savlove.

GLAVA 12

Uono pak vrijeme podi`e Irod car ruke da mu~i neke od crkve.

12:2 I pogubi Jakova brata Jovanova ma~em.

12:3 I vidjev{i da je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra (a bijahu dani prijesnijeh hljebova),

12:4 Kojega i uhvati i baci u tamnicu, i predade ga ~etvorici ~etvrtnika vojni~kijeh da ga ~uvaju, i mi{lja{e ga po pashi izvesti pred narod.

12:5 I tako Petra ~uvahu u tamnici; a crkva mo{lja{e se za njega Bogu bez prestanka.

12:6 A kad }a{e Irod da ga izvede, onu no} spava{e Petar me|u dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige, a stra`ari pred vratima ~uvahu tamnicu.

12:7 I gle, an|eo Gospodnji pristupi, i svjetlost obasja po sobi, i kucnuv{i Petra u rebra probudi ga govore}i: ustani br`e. I spado{e mu verige s ruku.

12:8 A an|eo mu re~e: opa{i se, i obuj opanke svoje. I u~ini tako. I re~e mu an|eo: obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom.

12:9 I izi{av{i i|a{e za njim, i ne znadija{e da je to istina {to an|eo ~inja{e, nego mi{lja{e da vidi utvaru.

12:10 A kad pro|o{e prvu stra`u i drugu i do|o{e k vratima gvozdениjem koja vo|ahu u grad, ona im se sama otvori{e; i izi{av{i pro|o{e jednu ulicu, i an|eo odmah otstupi od njega.

12:11 I kad do|e Petar k sebi re~e: sad zaista vidim da Bog posla an|ela svojega te me izbavi iz ruku Irodovijeh i od svega ~ekanja naroda Jevrejskoga.

12:12 I razmisliv{i do|e ku}i Marije matere Jovana koji se zva{e Marko, gdje bijahu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.

12:13 A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi djevojka po imenu Roda, da ~uje.

12:14 I poznav{i glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utr~a i kaza da Petar stoji pred vratima.

12:15 A oni joj reko{e: jesi li ti luda? A ona potvr|iva{e da je tako. A oni govorahu: an|eo je njegov.

12:16 A Petar jednako kuca{e. A kad otvori{e, vidje{e ga, i udivi{e se.

12:17 A on mahnuv{i na njih rukom da }ute, kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i re~e javite ovo Jakovu i bra}i. I izi{av{i otide na drugo mjesto.

12:18 A kad bi dan, bje{e ne mala buna me|u vojnucima, {ta to bi od Petra.

12:19 A kad ga Irod zaiska i ne na|e, onda ispita stra`are, i zapovjedi da ih odvedu; i izi{av{i iz Judeje u ]esariju onamo `ivlja{e.

12:20 Jer se Irod sr|a{e na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodu{no do|o{e k njemu, i uzev{i na svoju ruku Vlasta, postelnika careva, iskahu mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegova carstva.

12:21 A u odre|eni dan obu~e se Irod u carsku haljinu, i sjedav{i na prijesto govora{e im;

12:22 A narod vika{e: ovo je glas Bo`ij, a ne ~ovje~ij.

12:23 Ali ujedanput udari ga an|eo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budu}i izjeden od crvi izdahnu.

12:24 A rije~ Bo`ija rastija{e i mno`a{e se.

12:25 A Varnava i Savle predav{i pomo} vrati{e se iz Jerusalima u Antiohiju, uzev{i sa sobom Jovana koji se zva{e Marko.

GLAVA 13

Au crkvi koja bje{e u Antiohiji bijahu neki proroci i u-itelji, to jest: Varnava i Simeun koji se zva{e Nigar, i Lukije Kirinac, i Manail odgajeni s Irodom ~etverovlasnikom, i Savle.

13:2 A kad oni slu`ahu Gospodu i po{ahu, re-e Duh sveti: odvojte mi Varnavu i Savla na djelo na koje ih pozvah.

13:3 Tada postiv{i i pomoliv{i se Bogu metnu{e ruke na njih, i otpusti{e ih.

13:4 Ovi dakle poslani od Duha svetoga si|o{e u Seleukiju, i odande otplovi{e u Kipar.

13:5 I do{av{i u Salamin javi{e rije~ Bo`iju u zbornicama Jevrejskima; a imahu i Jovana slugu.

13:6 A kad pro|o{e ostrvo tja do Pafa, na|o{e nekakvoga ~ovjeka vra~ara, i la`na proroka, Jevrejina, kome bje{e ime Varisus,

13:7 Koji bje{e s namjesnikom Sr|em Pavlom, ~ovjekom razumnijem. Ovaj dozvav{i Varnavu i Savla zaiska da ~uje rije~ Bo`iju.

13:8 A Elima vra~ar (jer to zna~i ime njegovo) stade im se suprotiti, gledaju{i da odvрати namjesnika od vjere.

13:9 A Savle koji se zva{e i Pavle, pun Duha svetoga pogledav{i na nj

13:10 Re-e: o napunjeni svakoga lukavstva i svake pakosti, sine |avolji! neprijatelju svake pravde! zar ne prestaje{ kvariti pravijeh putova Gospodnjih?

13:11 I sad eto ruke Gospodnje na te, i da bude{ slijep da ne vidi{ sunca za neko vrijeme. I ujedanput napade na nj mrak i tama, i pipaju{i tra`a{e vo|a.

13:12 Tada namjesnik, kad vidje {ta bi, vjerova, dive{i se nauci Gospodnjoj.

13:13 A kad se Pavle sa svojijem dru{tvom odveze iz Pafa, do|o{e u Pergu Pamfilijsku; a Jovan se odvojio od njih, i vrati se u Jerusalim.

13:14 A oni oti{av{i iz Perge do|o{e u Antiohiju Pisidijsku, i u{av{i u zbornicu u dan subotni sjedo{e.

13:15 A po ~itanju zakona i proroka posla{e starije{ine zborni~ke k njima govore{i: ljudi bra}o! ako je u vama rije~ utjehe za narod, govorite.

13:16 A Pavle ustav{i i mahnuv{i rukom re-e: ljudi Izrailjci i koji se Boga bojite! ~ujte.

13:17 Bog naroda ovoga izabra oce na{e, i podi`e narod kad bijahu do|jaci u zemlji Misirskoj, i rukom visokom izvede ih iz nje.

13:18 I do ~etrdeset godina prehrani ih u pustinji.

13:19 I zatrv{i sedam naroda u zemlji Hanaan-skoj na kocke razdijeli im zemlju njihovu.

13:20 I potom na ~etiri stotine i pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka.

13:21 I od tada iska{e cara, i dade im Bog Saula, sina Kisova, ~ovjeka od koljena Venijaminova, za ~etrdeset godina.

13:22 I ukloniv{i njega podi`e im Davida za cara, kome i re-e svjedo~e{i: na|oh Davida sina Jesejeva, ~ovjeka po srcu mojemu, koji }e ispuniti sve volje moje.

13:23 Od njegovih sjemena podi`e Bog po obe}anju Izrailjevu spasa Isusa;

13:24 Kad Jovan pred njegovijem dolaskom propovijeda kr{tenje pokajanja svemu narodu Izrailjevu.

13:25 I kad svr{iva{e Jovan te~enje svoje, govora{e: ko mislite da sam ja nijesam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nijesam dostojan razdrije{iti remena na obu{i njegovoj.

13:26 Ljudi bra}o! sinovi roda Avraamova, i koji se me|u vama Boga boje! vama se posla rije~ ovoga spasenija.

13:27 Jer oni {to `ive u Jerusalimu, i knezovi njihovi, ne pozna{e ovoga i glasove proro~ke koji se ~itaju svake subote, osudiv{i ga izvr{i{e.

13:28 I ne na{av{i nijedne krivice smrtne moli{e Pilata da ga pogubi.

13:29 I kad svr{i{e sve {to je pisano za njega, skinu{e ga s drveta i metnu{e u grob.

13:30 A Bog vaskrse ga iz mrtvih.

13:31 I pokaziva se mnogo dana onima {to izlazi}e s njim iz Galileje u Jerusalem, koji su sad svjedoci njegovi pred narodom.

13:32 I mi vam javljamo obe}anje koje bi ocevi- ma na{ima da je ovo Bog ispunio nama, djeci njihovoj, podignuv{i Isusa;

13:33 Kao {to je napisano i u drugom psalmu: ti si moj sin, ja te danas rodih.

13:34 A da ga iz mrtvih vaskrse da se vi}e ne vrati u truhljenje ovako re-e: da}u vam svetinju Davidovu vjernu.

13:35 Zato i na drugom mjestu govori: ne}e} dati da tvoj svetac vidi truhljenja.

13:36 Jer David poslu`iv{i rodu svojemu po volji Bo`ijoj umrije, i metnu}e ga kod otaca njegovih, i vidje truhljenja.

13:37 A kojega Bog podi`e ne vidje truhljenja.

13:38 Tako da vam je na znanje, ljudi bra}o! da se kroza nj vama propovijeda opro}tenje grijeha.

13:39 I od svega, oda {ta se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevu, opravda}e se u njemu svaki koji vjeruje.

13:40 Gledajte dakle da ne do|e na vas ono {to je kazano u prorocima:

13:41 Vidite, nemarljivi! i ~udite se, i nek vas nestane; jer ja ~inim djelo u va}e dane, djelo koje ne}ete vjerovati ako vam ko uskazuje.

13:42 A kad izla`ahu iz zbornice Jevrejske, moljahu neznabo{ci da im se ove rije-i u drugu subotu govore.

13:43 A kad se sabor razi|e, po|o}e za Pavlom i za Varnavom mnogi od Jevreja i pobo`njih do{-ljaka; a oni govore}i im svjetovahu ih da ostanu u blagodati Bo`ijoj.

13:44 A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da ~uju rije-i Bo`ije.

13:45 A kad vidje}e Jevreji narod, napuni}e se zavisti, i govorahu protivno rije-ima Pavlovijem nasuprot govore}i i hule}i.

13:46 A Pavle i Varnava oslobodiv{i se reko}e: vama je najprije trebalo da se govori rije- Bo`ija; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da nije-

ste dostojni vje-noga `ivota, evo se obr}emo k neznabo{cima.

13:47 Jer nam tako zapovjedi Gospod: postavih te za vidjelo neznabo{cima, da bude} spasenije do samoga kraja zemlje.

13:48 A kad ~u}e neznabo{ci, radovahu se i slavljahu rije- Bo`iju, i vjerova}e koliko ih bje}e pripravljeno za `ivot vje-ni.

13:49 I rije- se Bo`ija razno}a}e po svoj okolini.

13:50 Ali Jevreji podgovori}e pobo`ne i po}tene `ene i starje}ine gradske te podigo}e gonjenje na Pavla i Varnavu, i istjera}e ih iz svoje zemlje.

13:51 A oni otresav{i na njih prah sa svojijeh nogu do|o}e u Ikoniju.

13:52 A u-enici punjahu se radosti i Duha svetoga.

GLAVA 14

U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno u|o}e o zbornicu Jevrejsku, i govorahu tako da vjerovali su veliko mno{tvo Jevreja i Grka.

14:2 A Jevreji koji ne vjerovahu podbuni}e i razdra`i}e du}e neznabo`aca na bra}u.

14:3 Ali oni osta}e dosta vremena govore}i slobodno u Gospodu koji svjedo~a}e rije- blagodati svoje i dava}e te se tvorahu znaci i ~udesu rukama njihovijem.

14:4 A mno{tvo gradsko razdijeli se, i jedni bijahu s Jevrejima, a jedni s apostolima.

14:5 A kad navali}e i neznabo{ci i Jevreji sa svojijem poglavarima da im dosade i kamenjem da ih pobiju,

14:6 Oni doznav{i pobjego}e u gradove Likaonske, u Listru i u Dervu i u okolinu njihovu.

14:7 I onamo propovijedahu jevan|elje.

14:8 I jedan ~ovjek u Listri sje|a}e nemo}an u nogama, i bje}e hrom od utrobe matare svoje, i ne bje}e nikad hodio.

14:9 Ovaj slu}a}e Pavla gdje govori. Pavle pogledav{i na nj i vidjev{i da vjeruje da }e ozdraviti,

14:10 Re-e velikijem glasom: tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge upravo. I sko-i, i ho|a{e.

14:11 A kad vidje narod {ta u~ini Pavle, podigo{e glas svoj govore}i Likaonski: bogovi na~ini{e se kao ljudi, i si|o{e k nama.

14:12 I nazivahu Varnavu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, jer on upravlja{e rije~ju.

14:13 A sve{tenik Jupitera koji bje{e pred gradom njihovijem dovede junce, i donese vijence pred vrata, i s narodom {}adija{e da prinosi `rtvu.

14:14 A kad ~u{e apostoli, Varnava i Pavle, razdrije{e haljine svoje, i sko~i{e me|u narod vi~u}i i govore}i:

14:15 Ljudi! {ta to ~inite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovijedamo jevan|elje da se od ovijeh la`nih stvari obratite k Bogu `ivome, koji stvori nebo i zemlju i more i sve {to je u njima;

14:16 Koji u pro{av{ijem nara{tajima bje{e pustio sve narode da idu svojijem putovima:

14:17 I opet ne ostavi sebe neposvjedo~ena, ~ine}i dobro, daju}i nam s neba da`d i godine rodne, pune}i srca na{a jelom i veseljem.

14:18 I ovo govore}i jedva ustavi{e narod da im ne prinose `rtve, nego da ide svaki svojoj ku}i. A dok oni `ivljahu ondje i u~ahu,

14:19 Do|o{e iz Antiohije i iz Ikonije nekaki Jevreji, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovori{e narod da ih odustanu, govore}i da ni{ta pravo ne govore, nego sve la`u. I podgovoriv{i narod zasu{e Pavla kamenjem i izvuko{e ga iz grada misle}i da je mrtav.

14:20 A kad ga opkoli{e u~enici njegovi, ustade i u|e u grad, i sjutradan izi|e s Varnavom u Dervu.

14:21 I propovjediv{i jevan|elje gradu onom i nau~iv{i mnoge vrati{e se u Listru i Ikoniju i Antiohiju.

14:22 Utvr|uju}i du{e u~enika i svjetuju}i ih da ostanu u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje valja u}i u carstvo Bo`ije.

14:23 I postaviv{i im starje{ine po svijem crkva-ma, i pomoliv{i se Bogu s postom, predado{e ih Gospodu koga vjerova{e.

14:24 I pro{av{i Pisidiju do|o{e u Pamfiliju.

14:25 I govoriv{i rije~ Gospodnju u Perzi si|o{e u Ataliju.

14:26 I odande otplovi{e u Antiohiju, odakle bijahu predani blagodati Bo`ijoj na djelo koje svr{i{e.

14:27 A kad do|o{e i sabra{e crkvu, kaza{e sve {ta u~ini Bog s njima, i kako otvori neznabo{cima vrata vjere.

14:28 I osta{e ondje ne malo vremena s u~enicima.

GLAVA 15

I neki si{av{i iz Judeje u~ahu bra}u: ako se ne obre`ete po obi~aju Mojsijevu, ne mo`ete se spasti.

15:2 A kad posta raspra, i Pavle i Varnava ne malo se prepira{e s njima, odredi{e da Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i starje{inama u Jerusalem za ovo pitanje.

15:3 A oni onda spremljeni od crkve, prola`ahu kroz Finikiju i Samariju kazuju}i obra}anje neznabo`aca, i ~injahu veliku radost svoj bra}i.

15:4 A kad do|o{e u Jerusalem, primi ih crkva i apostoli i starje{ine, i kaza{e sve {to u~ini Bog s njima, i kako otvori neznabo{cima vrata vjere.

15:5 Onda usta{e neki od jeresi farisejske koji bijahu vjerovali, i govorahu da ih valja obrezati, i zapovjediti da dr`e zakon Mojsijev.

15:6 A apostoli i starje{ine sabra{e se da izvide ovu rije~.

15:7 I po mnogom vije}anju usta Petar i re~e: ljudi bra}o! vi znate da Bog od prvijeh dana izabra izme|u nas da iz mojijeh usta ~uju neznabo{ci rije~ jevan|elja i da vjeruju.

15:8 I Bog, koji poznaje srca, posvjedo~i im i dade im Duha svetoga kao i nama.

15:9 I ne postavi nikakve razlike me|u nama i njima, o~istiv{i vjerom srca njihova.

15:10 Sad dakle {ta ku{ate Boga i ho}ete da metnete u~enicima jaram na vrat, kojega ni ocevi na{i ni mi mogosmo ponijeti?

15:11 Nego vjerujemo da }emo se spasti blagoda}u Gospoda Isusa Hrista kao i oni.

15:12 Onda umu~e sve mno{tvo, i slu{ahu Varnavu i Pavla koji pripovijedahu kolike znake i ~udesu~ini Bog u neznabo{cima preko njih.

15:13 A kad oni umuko{e, odgovori Jakov govore}i: ljudi bra}o! poslu{ajte mene.

15:14 Simon kaza kako Bog najprije pohodi i primi iz neznabo`aca narod k imenu svojemu.

15:15 I s ovijem se udaraju rije~i proroka, kao {to je napisano:

15:16 Potom }u se vratiti, i sazida}u dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline popravi}u, i podignu}u ga,

15:17 Da potra`e Gospoda ostali ljudi i svi narodi u kojima se ime moje spomenu, govori Gospod koji tvori sve ovo.

15:18 Bogu su poznata od postanja svijeta sva djela njegovaa;

15:19 Zato ja velim da se ne dira u neznabo{ce koji se obra}aju k Bogu;

15:20 Nego da im se zapovjedi da se ~uvaju od priloga idolskijeh i od kurvarstva i od udavljenoga i od krvi, i {to njima nije milo drugima da ne ~ine.

15:21 Jer Mojsije ima od starijeh vremena u svijem gradovima koji ga propovijedaju, i po zbornicama ~ita se svake subote.

15:22 Tada na|o{e za dobro apostoli i starje{ine sa svom crkvom da izberu izme|u sebe dvojicu i da po{lju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu koji se zva{e Varsava, i Silu, ljude znamenite me|u bra}om.

15:23 I napisa{e rukama svojima ovo: Apostoli i starje{ine i bra}a pozdravljaju bra}u koja su po Antiohiji i Siriji i Kilikiji {to su od neznabo`aca.

15:24 Budu}i da mi ~usmo da neki od nas izi{av{i smeto{e vas rije~ima, i raslabi{e du{e va{e govore}i vam da se obrezujete i da dr`ite zakon, kojima mi ne zapovjedismo;

15:25 Zato na|osmo za dobro mi jednodu{no sabrani izbrane ljude poslati vama s ljubaznijem najijem Varnavom i Pavlom,

15:26 S ljudima koji su predali du{e svoje za ime Gospoda na{ega Isusa Hrista.

15:27 Poslasmo dakle Judu i Silu, koji }e to i rije~ima kazati.

15:28 Jer na|e za dobro sveti Duh i mi da nikakvijeh tegoba vi{e ne me}emo na vas osim ovijeh potrebnijeh:

15:29 Da se ~uvate od priloga idolskijeh i od krvi i od udavljenoga i od kurvarstva, i {to ne}ete da se ~ini vama ne ~inite drugima; od ~ega ako se ~uvate, dobro }ete ~initi. Budite zdravi.

15:30 A kad ih opremi{e, do|o{e u Antiohiju, i sabrav{i narod preda{e poslanicu.

15:31 A kad pro~ita{e, obradova{e se utjesi.

15:32 A Juda i Sila, koji i proroci bijahu, mnogijem rije~ima utje{i{e bra}u i utvrdi{e.

15:33 I po{to bi{e onamo neko vrijeme, otpusti{e ih bra}a s mirom k apostolima.

15:34 Sila na|e za dobro da ostane onamo, A Juda se vrati u Jerusalem.

15:35 A Pavle i Varnava `ivljahu u Antiohiji i u~ahu i propovijedahu rije~ Gospodnju s mnogima drugijem.

15:36 A poslije nekoliko dana re~e Pavle Varnavi: hajde da se vratimo i da obi|emo bra}u po svijem gradovima po kojima propovijedasmo rije~ Gospodnju kako `ive.

15:37 A Varnava }a{e da uzmu sa sobom Jovana prozvanoga Marka.

15:38 Pavle pak govora{e: onoga koji nas je odustao u Pamfiliji i nije i{ao s nama na djelo na koje smo bili odre|eni, da ne uzimamo sa sobom.

15:39 Tako postade raspra da se oni razdvoji{e, i Varnava uzev{i Marka otplovi u Kipar.

15:40 A Pavle izbrav{i Silu izi|e predan blagodatima Bo`ijoj od bra}e.

15:41 I prola`a{e kroz Siriju i Kilikiju utvr|uju}i crkve.

GLAVA 16

Do|e pak u Dervu i u Listru, i gle, ondje bje{e neki u~enik, po imenu Timotije, sin neke `e-

ne Jevrejke koja vjerova{e, a oca Grka;

16:2 Za njega dobro svjedo~ahu bra}a koja bija-hu u Listri i u Ikoniji.

16:3 Ovoga namisli Pavle da uzme sa sobom; i uze ga, i obreza Jevreja radi koji bijahu u onijem mjestima: jer svi znadijahu oca njegovu da bje{e Grk.

16:4 I kad prola`ahu po gradovima, predava{e im da dr`e uredbe koje uredi{e apostoli i starje{ine u Jerusalimu.

16:5 A crkve se utvr|ivahu u vjeri, i svaki dan biva{e ih vi{e.

16:6 A kad pro|o{e Frigiju i Galatijsku zemlju, zabrani im Duh sveti govoriti rije~ u Aziji.

16:7 A kad do|o{e u Misiju {}adijahu da idu u Vitiniju, i Duh ne dade.

16:8 A kad pro|o{e Misiju, si|o{e u Troadu.

16:9 I Pavlu se javi utvara no}u: bje{e jedan ~o-vjek iz Ma}edonije, i staja{e mole}i ga i govore}i: do|i u Ma}edoniju i pomozite nam.

16:10 A kad vidje utvaru, odmah gledasmo da izi|emo u Ma}edoniju, doznavi da nas Gospod pozva da im propovijedamo jevan|elje.

16:11 A kad se odvezosmo iz Troade, do|osmo u Samotrak, i sjutradan u Neapolj,

16:12 A odande u Filibu, koje je prvi grad zemlje Ma}edonije, naselje Rimsko; i u onom gradu ostasmo nekoliko dana.

16:13 A u dan subotni izi|osmo iz grada k vodi gdje bje{e bogomolja; i sjedavi govorismo k`enama koje se bijahu sabrale.

16:14 I jedna bogobojazna `ena, po imenu Lidija, iz grada Tijatirskog, koja prodava{e skerlet, slu{a{e: i Gospod otvori srce njezino da pazi na rije-i Pavlove.

16:15 A kad se krsti ona i ku}a njezina, molja{e nas govore}i: ako mislite da ja vjerujem Gospoda, u|ite u moju ku}u i `ivite. I natjera nas.

16:16 A dogodi se kad i|asmo na molitvu da nas srete jedna robinja koja ima{e duh poga|a~ki i vra~aju}i dono{a{e veliki dobitak svojijem gospodari-ma.

16:17 Ova po|e za Pavlom i za nama, i vika{e govore}i: ovi su ljudi sluge Boga najvi{ega, koji javljaju nama put spasenija.

16:18 I ovako ~inja{e mnogo dana. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i re~e duhu: zapovijedam ti imenom Isusa Hrista, izi|i iz nje. I izi|e u taj ~as.

16:19 A kad vidje{e njezini gospodari da izi|e nad njihova dobitka, uze{e Pavla i Silu i odvuko{e ih na pazar ka knezovima.

16:20 I dovedavi ih k vojvodama, reko{e: ovi su ljudi Jevreji, i mute po na{emu gradu,

16:21 I propovijedaju obi~aje koje nama ne valja primati ni tvoriti, jer smo Rimljani.

16:22 I sle`e se narod na njih, i vojvode izdrije{e im haljine, i zapovjedi{e da ih {ibaju.

16:23 I po{to ih zdravo izbi{e baci{e ih u tamnicu, i zapovjedi{e tamni~aru da ih dobro ~uva.

16:24 Primivi takovu zapovijest on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.

16:25 A u pono}i bijahu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a su`nji ih slu{ahu.

16:26 A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja da se pomjesti temelj tamni-ki; i odmah se otvori{e sva vrata i svima spado{e okovi.

16:27 A kad se probudi tamni-ar i vidje otvorena vrata tamni-ka, izvadi no` i {}a{e da se ubije, misle}i da su pobjegli su`nji.

16:28 A Pavle povika zdravo govore}i: ne ~ini sebi zla nikakva, jer smo mi svi ovdje.

16:29 A on zaikavi svije}u uletje i drk}u}i pripade k Pavlu i Sili;

16:30 I izvedavi ih napolje re~e: gospodo! {ta mi treba ~initi da se spasem?

16:31 A oni reko{e: vjeruj Gospoda Isusa Hrista i spa{e{ se ti i sav dom tvoj.

16:32 I kaza{e mu rije~ Gospodnju, i svima koji su u domu njegovu.

16:33 I uze ih u onaj sahat no}i i opra im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah.

16:34 I uvedavi ih u svoj dom postavi trpezu, i radova{e se sa svijem domom svojijem {to vjerova Boga.

16:35 A kad bi dan, posla{e vojvode pandure govore}i: pustite ova dva ~ovjeka.

16:36 A tamni~ar kaza rije~i ove Pavlu: posla{e vojvode da se pustite; sad dakle izi|ite i idite s mirom.

16:37 A Pavle re~e njima: izbiv{i nas pred narodom bez suda, ljude Rimljane, baci{e u tamnicu: i sad ho}e da nas puste? Nije tako, nego sami neka do|u i izvedu nas.

16:38 A panduri kaza{e vojvodama ove rije~i; i upla{i{e se kad ~u{e da su Rimljani;

16:39 I do{av{i umoli{e ih, i izvedo{e mole}i da izi|u iz grada.

16:40 A kad izi|o{e iz tamnice, do|o{e k Lidiji, i vidjev{i bra}u utje{i{e ih, i otido{e.

GLAVA 17

Pro{av{i pak Amfipolj i Apoloniju do|o{e u Solun, gdje bje{e zbornica Jevrejska.

17:2 I Pavle po obi~aju svome u|e k njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma,

17:3 Pokazuju}i i dokazuju}i im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrse iz mrtvih, i da ovaj Isus kojega ja, re~e, propovijedam vama, jest Hristos.

17:4 I neki od njih vjerova{e, i prista{e s Pavlom i sa Silom, i od pobo`njih Grka mno{tvo veliko, i od `ena gospodskih ne malo.

17:5 Ali tvrdovrati Jevreji zavi|ahu, i uzev{i neke zle ljude od prostoga naroda, i sabrav{i ~etu, uzbuni{e po gradu, i napado{e na ku}u Jasonovu, i tra`ahu da ih izvedu pred narod.

17:6 A kad njih ne na|o{e, povuko{e Jasona i neke od bra}e pred starje{ine gradske vi~u}i: ovi {to zamuti{e vasioni svijet do|o{e i ovdje,

17:7 Koje Jason primi; i ovi svi rade protiv }esarovijeh zapovijesti, govore}i da ima drugi car, Isus.

17:8 I smuti{e narod i starje{ine gradske koji ovo ~u{e.

17:9 Ali kad ih Jason i ostali zadovolji{e odgovorom, pusti{e ih.

17:10 A bra}a odmah no}u opravi{e Pavla i Silu u Veriju. Do{av{i onamo u|o{e u zbornicu Jevrejsku.

17:11 Ovi pak bijahu plemenitiji od onih {to `ive u Solunu; oni primi{e rije~ sa svijem srcem, i svaki dan istra`ivahu po pismu je li to tako.

17:12 Tako vjerova{e mnogi od njih, i od po{te-nijeh Gr~kijeh `ena i od ljudi ne malo.

17:13 A kad razabra{e Jevreji Solunski da Pavle u Veriji propovijedi rije~ Bo`iju, do|o{e i onamo te uzdigo{e i pobuni{e narod.

17:14 A bra}a onda odmah otpravi{e Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotije osta{e ondje.

17:15 A pratioci dovedo{e Pavla do Atine: i primiv{i zapovijest na Silu i Timotija da do|u k njemu {to br`e, vrati{e se.

17:16 A kad ih Pavle ~eka{e u Atini, razdra`i se duh njegov u njemu gledaju}i grad pun idola;

17:17 I prepira{e se s Jevrejima i bogobojaznima u zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se ude{ava{e.

17:18 A neki od Epikurovaca i od Stoji~kijeh mudraca prepirahu se s njim; i jedni govorahu: {ta ho}e ovaj besposlica? A drugi: vidi se kao da ho}e nove bogove da propovijeda. Jer im propovijeda{e jevan|elje o Isusu i o vaskrseniju.

17:19 Pa ga uze{e i odvedo{e na Areopag govore}i: mo`emo li razumjeti kakva je ta nova nauka {to ti kazuje}?

17:20 Jer ne{to novo me}e{ u na{e u{i; ho}emo dakle da vidimo {ta }e to biti.

17:21 A Atinjani svi i putnici iz drugih zemalja ne bijahu ni za {to drugo nego da {to novo kazuju ili slu{aju.

17:22 A Pavle stav{i nasred Areopaga re~e: ljudi Atinjani! po svemu vas vidim da ste vrlo pobo`ni;

17:23 Jer prolaze}i i motre}i va{e svetinje na|oh oltar na kome bje{e napisano: Bogu nepoznatome. Kojega dakle ne znaju}i po{tujete onoga vam ja propovijedam.

17:24 Bog koji je stvorio svijet i sve {to je u njemu, on budu}i gospodar neba i zemlje, ne `ivi u rukotvoreniem crkvama,

17:25 Niti prima uga|anja od ruku ~ovje~ijeh, kao da bi onome trebalo {to koji sam daje svima `ivot i dihanje i sve.

17:26 I u~inio je da od jedne krvi sav rod ~ovje~ij `ivi po svemu licu zemaljskome, i postavio je naprijed odre|ena vremena i me|e njihovoga `ivljenja:

17:27 Da tra`e Gospoda, ne bi li ga barem opipali i na{li, premda nije daleko ni od jednoga nas;

17:28 Jer kroz njega `ivimo, i mi~emo se, i jesmo; kao {to i neki od va{i}ijeh pjeva~a reko{e: jer smo i rod njegov.

17:29 Kad smo dakle rod Bo`ij, ne treba da mislimo da je Bo`anstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski na~inili po smi{ljanju svome.

17:30 Ne gledaju}i dakle Bog na vremena neznanja, sad zapovijeda svima ljudima svuda da se pokaju;

17:31 Jer je postavio dan u koji }e suditi vasionome svijetu po pravdi preko ~ovjeka koga odredi, i dade svima vjeru vaskrsnuv{i ga iz mrtvih.

17:32 A kad ~u{e vaskrsenije iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni reko{e: da te ~ujemo opet o tom.

17:33 Tako Pavle otide izme|u njih.

17:34 A neki ljudi prista{e uza nj i vjerovali; me|u kojima bje{e i `onisije Areopagitski, i `ena po imenu Damara, i drugi s njima.

GLAVA 18

Potom se odlu~i Pavle od Atine i do|e u Korint,

18:2 I na|e jednoga Jevrejina, po imenu Akilu, rodod iz Ponta, koji bje{e skoro do{ao iz Talijanske sa `enom svojom Priskilom (jer bje{e zapovjedio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima), i do|e k njima.

18:3 I budu}i da bje{e onoga istog zanata, osta kod njih i ra|a{e, jer bijahu }ilimarskog zanata.

18:4 A prepira{e se u zbornicama svake subote, i nadgovara{e Jevreje i Grke.

18:5 I kad si|o{e iz Ma}edonije Sila i Timotije, navali Duh sveti na Pavla da svjedo~i Jevrejima da je Isus Hristos.

18:6 A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i re~e im: krv va{a na va{e glave; ja sam ~ist, otsad idem u neznabo{ce.

18:7 I oti{av{i odande do|e u ku}u nekoga po imenu Justa, koji po{tove{e Boga, i kojega ku}a bje{e kraj zbornice.

18:8 A Krisp, starje{ina zborni~ki, vjerovali Gospoda sa svijem domom svojijem; i od Korin}ana mnogi koji slu{ahu vjerovali i krsti{e se.

18:9 A Gospod re~e Pavlu no}u u utvari: ne boj se, nego govori, i da ne u}uti{;

18:10 Jer sam ja s tobom, i niko se ne}e usuditi da ti {to u~ini; jer ja imam veliki narod u ovome gradu.

18:11 I on sjedi ondje godinu i {est mjeseci u~e}i ih rije~i Bo`ijoj.

18:12 A kad bje{e Galion namjesnik u Ahaji, napado{e Jevreji jednodu{no na Pavla i dovedo{e na sud

18:13 Govore}i: ovaj nagovara ljude da po{tuju Boga protiv zakona.

18:14 A kad Pavle }a{e da otvori usta, re~e Galion Jevrejima: da je kakva nepravda bila ili zlo djelo, po du`nosti poslu{ao bih vas, o Jevreji!

18:15 Ali kad su prepiranja za rije~i i za imena i za zakon va{, gledajte sami; jer ja sudija tome ne}u da budem.

18:16 I izagna ih iz sudnice.

18:17 Onda svi Grci uhvati{e Sostena, starje{inu zborni~koga, i bi{e ga pred sudnicom; i Galion nije ni{ta za to mario.

18:18 A Pavle osta jo{ pozadugo, i oprostiv{i se s bra}om otplovi u Siriju i s njime Priskila i Akila, i ostri`e glavu u Kenhreji, jer se bje{e zavjetovao.

18:19 I do|e u Efes; i njih ostavi ondje, a on u|e u zbornicu, i prepira{e se s Jevrejima.

18:20 A kad ga oni moli{e da ostane kod njih vi{e vremena, ne htjede,

18:21 Nego se oprostio s njima govore}i: valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik {to ide provesti

u Jerusalimu; nego, ako Bog htjedbude, vrati}u se opet k vama. I odveze se iz Efesa; a Akila i Priskila osta{e u Efesu.

18:22 I do{av{i u } esariju, izi|e i pozdravi se s crkvom, i si|e u Antiohiju.

18:23 I provedav{i nekoliko vremena izi|e i pro|e redom Galatijsku zemlju i Frigiju utvr|uju}i sve u-enike.

18:24 A do|e u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos, rodnom iz Aleksandrije, ~ovjek rje~it i silan u knjigama.

18:25 Ovaj bje{e upu}en na put Gospodnji, i gore}i duhom, govora{e i u-a{e pravo o Gospodu, a znadija{e samo kr{tenje Jovanovo.

18:26 I ovaj po-e slobodno propovijedati po zbornicama. A kad ga ~u{e Akila i Priskila, primi{e ga i jo{ mu bolje pokaza{e put Gospodnji.

18:27 A kad on }a{e da prije|e u Ahaju, posla{e bra}a naprijed i pisa{e u-enicima da ga prime. I on do{av{i onamo pomo`e mnogo onima koji vjerovahu blagoda}u;

18:28 Jer zdravo nadvla|iva{e Jevreje jednako pred narodom dokazuju}i iz pisma da je Isus Hristos.

GLAVA 19

Dogodi se pak, kad bje{e Apolos u Korintu, da Pavle prola`a{e gornje zemlje, i do|e u Efes, i na{av{i neke u-enike

19:2 Re-e im: jeste li primili Duha svetoga kad ste vjerovali? A oni mu reko{e: nijesmo ni ~uli da ima Duh sveti.

19:3 A on im re-e: na {to se dakle krstiste? A oni reko{e: na kr{tenje Jovanovo.

19:4 A Pavle re-e: Jovan krsti kr{tenjem pokajanja, govore}i narodu da vjeruju onoga koji }e za njim do}i, to jest, Hrista Isusa.

19:5 A kad to ~u{e, krsti{e se u ime Gospoda Isusa.

19:6 A kad Pavle metnu ruke na njih, si|e Duh sveti na njih, i govora{e jezike i proricahu.

19:7 A bija{e ljudi svega oko dvanaest.

19:8 I u{av{i u zbornicu govora{e slobodno tri mjeseca u-e}i i uvjeravaju}i za carstvo Bo`ije.

19:9 A kad neki bijahu otvrdnuli i sva|ahu se hule}i na put Gospodnji pred narodom, odstupi od njih i odlu~i u-enike, pa se prepira{e svaki dan u {koli nekoga Tirana.

19:10 I ovo je bivalo dvije godine, tako da svi koji `ivljahu u Aziji, i Jevreji i Grci, ~u{e rije~ Gospoda Isusa.

19:11 I Bog ~inja{e ne mala ~udesna rukama Pavlovijem,

19:12 Tako da su i ~alme i ubru{-i}e znojave od tijela njegova nosili na bolesnike, i oni se iscjeljivahu od bolesti, i duhovi zli izla`ahu iz njih.

19:13 I po-e{e neki od Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu |avole, spominjati nad onima u kojima bijahu zli duhovi ime Gospoda Isusa govore}i: zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propovijeda.

19:14 A bijahu nekijeh sedam sinova Skeve Jevrejina, poglavara sve{teni~koga, koji ovo ~injahu.

19:15 A duh zli odgovaraju}i re-e: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste?

19:16 I sko-iv{i na njih ~ovjek u kome bje{e zli duh nadvlada ih, i priti{te ih pada se tako da goli i izranjeni uteko{e iz one ku}e.

19:17 I ovo doznado{e svi koji `ivljahu u Efesu, i Jevreji, i Grci; i u|e strah u sve njih, i veli-a{e se ime Gospoda Isusa.

19:18 I mnogi od onijeh {to vjerovahu, dola`ahu te se ispovijedahu i kazivahu {ta su u-inili.

19:19 A mnogi od onijeh koji ~arahu, sabrav{i knjige svoje spaljivahu ih pred svima; i prora-uni{e i na|o{e da su vrijedele pedeset hiljada gro{a.

19:20 Tako zdravo rastija{e i nadvla|iva{e rije~ Gospodnja.

19:21 I kad se ovo svr{i, namisli Pavle da pro|e preko Ma}edonije i Ahaje, i da ide u Jerusalem, i re-e: po{to budem tamo, valja mi i Rim vidjeti.

19:22 I posla u Ma}edoniju dvojicu od onijeh koji ga slu`ahu, Timotija i Erasta; a on osta neko vrijeme u Aziji.

19:23 A u ono vrijeme podi`e se ne mala buna puta radi Gospodnjega,

19:24 Jer nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji gra|a{e Dijani srebrne crkvice i dava{e majstorima ne mali posao,

19:25 On skupi ove i drugijeh ovakovijeh stvari majstore, i re~e: ljudi! vi znate da od ovoga posla mi imamo dobitak za svoje `ivljenje;

19:26 I vidite i ~ujete da ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle odvrati narod mnogi, govore}i: to nijesu bogovi {to se rukama ~ovje~ijim grade.

19:27 I ne samo {to }e ova nesre}a do}i na na{ zanat da ne prolazi, nego se ne}e mariti ni za crkvu velike boginje Dijane, i propa}e veli~anstvo one koju sva Azija i vasioni svijet po{tuje.

19:28 A kad oni ovo ~u{e, napuni{e se gnjeva, i vikahu govore}i: velika je Dijana Efeska!

19:29 I sav se grad napuni bune; i navaliv{i jednodu{no na zbori{te uhvati{e Gaja i Aristarha iz Ma}edonije, drugove Pavlove.

19:30 A kad Pavle {a}e da ide me|u narod, ne dado{e mu u~enici.

19:31 A neki i od Azijskijeh poglavara koji mu bijahu prijatelji, posla{e k njemu svjetuju}i ga da ne izlazi na zbori{te.

19:32 Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer bija{e sabor smu}en, i najvi{e ih ne znadijahu za{to su se skupili.

19:33 A jedni od naroda izvuko{e Aleksandra, kad ga Jevreji izvedo{e. A Aleksandar mahnuv{i rukom {a}e da odgovori narodu.

19:34 A kad ga pozna{e da je Jevrejin, povika{e svi u glas, i vikahu oko dva sahata: velika je Dijana Efeska.

19:35 A pisar uti{av{i narod re~e: ljudi Efesci! Ko je taj ~ovjek koji ne zna da grad Efes slavi veliku boginju Dijanu i njezin kip nebeski?

19:36 Kad dakle to ne mo`e niko odre}i, valja vi da budete mirni, i ni{ta naglo da ne ~inite;

19:37 Jer dovedoste ove ljudi koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule na va{u boginju.

19:38 A Dimitrije i majstori koji su s njim ako imaju kakvu tu`bu, imaju sudovi, i imaju namjesnici, neka tu`e jedan drugoga.

19:39 Ako li {to drugo i{tete, neka se izvidi na pravoj skup{tini.

19:40 Jer se bojimo da ne budemo tu`eni za dana{nju bunu; a nijednoga uzroka nema kojijem bismo se mogli opravdati za ovu bunu. I ovo rekav{i raspusti narod koji se bje{e sabrao.

GLAVA 20

A po{to se uti{a buna, dozva Pavle u~enike, i utje{iv{i ih oprosti se s njima, i izi|e da ide u Ma}edoniju.

20:2 I pro{av{i one zemlje, i svjetovav{i ih mnogijem rije~ima, do|e u Gr~ku.

20:3 Po`ivljev{i pak onamo tri mjeseca stado{e mu Jevreji raditi o glavi kad {a}e da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati preko Ma}edonije.

20:4 I po|e s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve i Timotije, i Tihik i Trofim iz Azije.

20:5 Ovi oti{av{i naprijed ~ekahu nas u Troadi.

20:6 A mi se odvezosmo poslije dana prijesnijeh hljebova iz Filibe, i do|osmo k njima u Troadu za pet dana, i ondje ostasmo sedam dana.

20:7 A u prvi dan nedjelje, kad se sabra{e u~enici da lome hljeb, govora{e im Pavle, jer {a}e sju-tradan da po|e, i prote`e besjedu do pono}i.

20:8 I bijahu mnoge svije}e gore u sobi gdje se bijasmo sabrali.

20:9 A sje|a{e na prozoru jedno mom~e, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdogo sna, i kad Pavle govora{e mnogo, na`e se u snu i pade dolje stre}ega poda, i digo{e ga mrtva.

20:10 A Pavle si{av{i pade na nj, i zagrliv{i ga re~e: ne bunite se, jer je du{a njegova u njemu.

20:11 Onda izi|e gore, i prelomiv{i hljeb okusi, i dovoljno govori do same zore, i tako otide.

20:12 A mom~e dovedo{e `ivo, i utje{i{e se ne malo.

20:13 A mi do{av{i u la|u odvezosmo se u As, i odande {asmo da uzmemo Pavla; jer tako bje{e zapovjedio, hote}i sam da ide pje{ice.

20:14 A kad se sasta s nama u Asu, uzemosmo ga, i do|osmo u Mitilinu.

20:15 I odande odvezav{i se do|osmo sjutradan prema Hiju; a drugi dan odvezosmo se u Sam, i no}ismo u Trigiliju; i sjutradan do|osmo u Milit.

20:16 Jer Pavle namisli da pro|emo mimo Efes da se ne bi zadr`ao u Aziji; jer hi}a{e, ako bude mogu}e, da bude o Troji~inu dne u Jerusalamu.

20:17 Ali iz Milita posla u Efes i dozva starje{i-ne crkvene.

20:18 I kad do|o{e k njemu, re~e im: vi znate od prvoga dana kad do|oh u Aziju kako s vama jednako bih

20:19 Slu`e}i Gospodu sa svakom poniznosti i mnogijem suzama i napastima koje mi se dogodi{e od Jevreja koji mi ra|ahu o glavi;

20:20 Kako ni{ta korisno ne izostavih da vam ne ka`em i da vas nau~im pred narodom i po ku}ama,

20:21 Svjedo~e}i i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i vjeru u Gospoda na{ega Isusa Hrista.

20:22 I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalam ne znaju}i {ta }e mi se u njemu dogoditi;

20:23 Osim da Duh sveti po svijem gradovima svjedo~i, govore}i da me okovi i nevolje ~ekaju.

20:24 Ali se ni za {to ne brinem, niti marim za svoj `ivot, nego da svr{im te~enje svoje s rado}u i slu`bu koju primih od Gospoda Isusa: da posvjedo~im jevan|elje blagodat Bo`ije.

20:25 I evo sad znam da vi{e ne}ete vidjeti mogega lica, vi svi po kojima prolazih propovijedaju}i carstvo Bo`ije.

20:26 Zato vam svjedo~im u dana{nji dan da sam ja ~ist od krvi sviju;

20:27 Jer ne izostavih da poka`em volju Bo`iju.

20:28 Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju ste~e krvlju svojom;

20:29 Jer ja ovo znam da }e po odlasku mome u}i me|u vas te{ki vuci koji ne}e {tedjeti stada;

20:30 I izme|u vas samijeh posta}e ljudi koji }e govoriti izvrnutu nauku da odvra}aju u~enike za sobom.

20:31 Zato gledajte i opominjite se da tri godine dan i no} ne prestajah u~e}i sa suzama svakoga od vas.

20:32 I sad vas, bra}o, predajem Bogu i rije~i blagodat njegov, koji mo`e nazidati i dati vam na{ljedstvo me|u svima osve}enima.

20:33 Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednoga ne zaiskah.

20:34 Sami znate da potrebi mojoj i onijeh koji su sa mnom bili poslu`i{e ove ruke moje.

20:35 Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemo}nima, i opominjati se rije~i Gospoda Isusa koju on re~e: mnogo je bla`enije davati negoli uzimati.

20:36 I ovo rekav{i kle~e na koljena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu.

20:37 A sviju stade veliki pla~ i zagrliv{i Pavla cjelivahu ga,

20:38 @alosni najvi{e za rije~ koju re~e da vi{e ne}e vidjeti lica njegova; i otprati{e ga u la|u.

GLAVA 21

I kad bi te se odvezosmo otrgnuv{i se od njih, idu}i pravo do|osmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru.

21:2 I na{av{i la|u koja polazi u Finikiju, u|osmo i odvezosmo se.

21:3 A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalijevo, i povljasmu u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer ondje valja{e da se istovari la|a.

21:4 I na{av{i u~enike ostasmo ondje sedam dana: oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalam.

21:5 A kad bi te mi dane navr{ismo, izi{av{i i|asmo, i pra}ahu nas svi sa `enama i djecom do iza grada, i kleknuv{i na brijegu pomolismo se Bogu.

21:6 I oprostiv{i se jedan s drugijem u|osmo u la|u; a oni se vrati{e svojijem ku}ama.

21:7 A mi po~ev{i plovljenje od Tira, do|osmo u Ptolemaidu; i pozdraviv{i se s bra}om ostasmo kod njih jedan dan.

21:8 A sutradan po{av{i Pavle i koji bijasmo s njim do|osmo u]esariju; i u{av{i u ku}u Filipa jevan|elista, koji bje{e jedan od sedam |akona, ostasmo u njega.

21:9 I ovaj ima{e ~etiri k}eri djevojke koje pro-ricahu.

21:10 Stoje}i mi pak ondje mnogo dana, do|e odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav;

21:11 I do{av{i k nama uze pojas Pavlov i svezav{i svoje ruke i noge re~e: tako veli Duh sveti: ~ovjeka kojega je ovaj pojas, ovako }e ga svezati u Jerusalmu Jevreji, i preda}e ga u ruke neznabo`aca.

21:12 I kad ~usmo ovo, molismo i mi i onda{nji da ne ide gore u Jerusalm.

21:13 A Pavle odgovori i re~e: {ta ~inite te plaeete i cijepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti ho}u, nego i umrijeti u Jerusalmu gotov sam za ime Gospoda Isusa.

21:14 A kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo rekav{i: volja Bo`ija neka bude.

21:15 A poslije ovijeh dana spremiv{i se izi|osmo u Jerusalm.

21:16 A do|o{e s nama i neki u~enici iz]esarije vode}i sa sobom nekoga Mnasona iz Kipra, staroga u~enika, u kojega bismo mi stajali.

21:17 I kad do|osmo u Jerusalm, primi{e nas bra}a ljubazno.

21:18 A sutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i do|o{e sve starje{ine.

21:19 I pozdraviv{i se s njima kaziva{e sve redom {ta u~ini Bog u neznabo{cima njegovom slu`bom.

21:20 A oni ~uv{i hvaljahu Boga i reko{e mu: vidi{ li, brate! koliko je hiljada Jevreja koji vjerova{e, i svi te`e na stari zakon.

21:21 A doznali su za tebe da u~i{ otpadanju od zakona Mojsijeva sve Jevreje koji `ive me|u neznabo{cima, kazuju}i da im ne treba obrezivati djece svoje, niti dr`ati obi~aja ota~kijeh.

21:22 [ta }emo dakle sad? narod }e se sabrati jama~no; jer }e ~uti da si do{ao.

21:23 Ovo dakle u~ini {to ti re~emo: u nas imaju ~etiri ~ovjeka koji su se zavjetovali Bogu;

21:24 Ove uzmi i o~isti se s njima, i potro{i na njih neka ostrigu glave svoje, i svi }e doznati da ono {to su ~uli za tebe ni{ta nije, nego da i sam dr`i{ zakon i `ivi{ po njemu.

21:25 A za neznabo{ce koji vjerova{e mi poslasmo presudiv{i da oni takovo ni{ta ne dr`e osim da se ~uvaju od priloga idolskijeh, i od krvi, i od udavljenoga, i od kurvarstva.

21:26 Tada Pavle uze one ljude, i sutradan o~istiv{i se s njima, u|e u crkvu, i pokaza kako izvr{uje dane o~i{enja dokle se ne prinese `rtva za svakoga njih.

21:27 A kad {}a{e da se navr{i sedam dana, vidjev{i ga u crkvi oni Jevreji {to bijahu iz Azije, pobuni{e sav narod, i metnu{e ruke na nj.

21:28 Vi~u}i: pomagajte, ljudi Izrailjci! ovo je ~ovjek koji protiv naroda i zakona i protiv ovoga mjesta u~i sve svuda; pa jo{ i Grke uvede u crkvu i opogani sveto mjesto ovo.

21:29 Jer bijahu vidjeli s njim u gradu Trofima iz Efesa, kojega mi{ljahu da je uveo Pavle u crkvu.

21:30 I sav se grad podi`e, i navali narod sa svih strana, i uhvativ{i Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvori{e vrata.

21:31 A kad {}ahu da ga ubiju, do|e glas gore k vojvodi od ~ete da se pobuni sav Jerusalm.

21:32 A on odmah uzev{i vojnike i kapetane dotr~a na njih. A oni vidjev{i vojvodu i vojnike presta{e biti Pavla.

21:33 A vojvoda pristupiv{i uze ga, i zapovjedi da ga metnu u dvoje verige, i pita{e ko je i {ta je u~inio.

21:34 A jedan vika{e jedno, a drugi drugo po narodu. A kad ne mo`e od bune ni{ta da razumije upravo, zapovjedi da ga odvedu u oko.

21:35 A kad bi na basamacima, mora{e ga vojnici nositi sile radi naroda.

21:36 Jer za njim prista mno{tvo naroda koji vikahu: pogubi ga.

21:37 A kad {a}e Pavle da u|e u oko, re~e vodi: je li mi slobodno govoriti {to tebi? A on re~e: zar umije{ Gr~ki?

21:38 Nijesi li ti Misirac koji prije ovijeh dana podbuni i izvede u pustinju ~etiri hiljade hajduka?

21:39 A Pavle re~e: ja sam ~ovjek Jevrejnin iz Tarsa, gra|anin poznatoga grada u Kilikiji; nego te molim dopusti mi da govorim k narodu.

21:40 A kad mu dopusti, stade Pavle na basamacima i mahnu rukom na narod; i kad posta velika ti{ina progovori Jevrejskim jezikom govore}i:

GLAVA 22

Lj udi, bra}o i ocevi! ~ujte sad moj odgovor k vama.

22:2 A kad ~u{e da im Jevrejskim jezikom progovori, jo{ ve}a ti{ina posta. I re~e:

22:3 Ja sam ~ovjek Jevrejnin, koji sam ro|en u Tarsu Kilikijskome, i odgajen u ovome gradu kod nogu Gamaliilovijeh, nau~en upravo ota~kom zakonu, i bijah revnitelj Bo`ij kao {to ste vi svi danas.

22:4 Ja ovaj put gonih do same smrti, ve`u}i i predaju}i u tamnicu i ljude i`ene,

22:5 Kao {to mi svjedo~i i poglavar sve{teni~ki i sve starje{ine; od kojijeh i poslanice primih na bra}u koja `ive u Damasku; i i|ah da dovedem one {to bijahu onamo svezane u Jerusalem da se mu~e.

22:6 A kad i|ah i pribli`ih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svjetlost s neba.

22:7 I padoh na zemlju, i ~uh glas, koji mi govori: Savle! Savle! za{to me goni{?

22:8 A ja odgovorih: ko si ti, Gospode? A on mi re~e: ja sam Isus Nazare}anin, kojega ti goni{.

22:9 A koji bijahu sa mnom vidje{e svjetlost i upla{i}e se; ali ne ~u{e glasa koji mi govora{e.

22:10 A ja rekoh: {ta }u ~initi, Gospode? A Gospod mi re~e: ustani i idi u Damask, i tamo }e ti se kazati za sve {ta ti je odre|eno da ~ini{.

22:11 I kad obnevidjeh od silne svjetlosti one, vo|ahu me za ruku oni koji bijahu sa mnom, i do|oh u Damask.

22:12 A neki Ananija ~ovjek pobo`an po zakonu, posvjedo~en od sviju Jevreja koji `ive u Damasku,

22:13 Do{av{i k meni stade i re~e mi: Savle brate! progledaj. I ja u taj ~as pogledah na nj.

22:14 A on mi re~e: Bog otaca na{ijeh izabra te da pozna{ volju njegovu, i da vidi{ pravednika, i da ~uje{ glas iz usta njegovijeh:

22:15 Da mu bude{ svjedok pred svijem ljudima za ovo {to si vidio i ~uo.

22:16 I sad {ta oklijeva{? Ustani i krsti se, i operi se od grijeha svojijeh, prizvav{i ime Gospoda Isusa.

22:17 A dogodi se, kad se vratih u Jerusalem i moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe,

22:18 I vidjeh ga gdje mi govori: pohiti te izi|i iz Jerusalima, jer ne}e primiti svjedo~anstva tvoje-ga za mene.

22:19 I ja rekoh: Gospode! sami znadu da sam ja metao u tamnice i bio po zbornicama one koje te vjeruju.

22:20 I kad se proljeva{e krv Stefana svjedoka tvoje-ga, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu, i ~uvah haljine onijeh koji ga ubijaju.

22:21 I re~e mi: idi, jer }u ja daleko da te po{ljem u neznabo{ce.

22:22 A oni ga slu{ahu do ove rije~i, pa podigo{e glas svoj govore}i: uzmi sa zemlje takovoga; jer ne treba da `ivi.

22:23 A kad oni vikahu i zbacivahu haljine i bacahu prah u nebo,

22:24 Zapovjedi vojvoda da ga odvedu u oko, i re~e da ga bojem ispitaju da dozna za kakvu krivicu tako vikahu na nj.

22:25 I kad ga pritego{e uzicama, re~e Pavle kapetanu, koji staja{e ondje: zar vi mo`ete biti ~ovjeka Rimljanina, i jo{ bez suda?

22:26 A kad ~u kapetan, pristupi k vojvodi i kazao govore}i: gledaj {ta }e{ ~initi; jer je ovaj ~ovjek Rimljanin.

22:27 A vojvoda pristupiv{i re~e mu: ka`i mi je-
si li ti Rimljanin? A on re~e: da.

22:28 A vojvoda odgovori: ja sam za veliku ci-
jenu ime ovoga gra|anstva dobio. A Pavle re~e: a
ja sam se i rodio s njime.

22:29 Onda otstupi{e odmah od njega oni {to
{}adijahu da ga ispituju; a vojvoda se upla{i kad
razumje da je Rimljanin i {to ga bje{e svezao.

22:30 A sjutradan, `ele{i doznati istinu za{to ga
tu`e Jevreji, pusti ga iz okova, i zapovjedi da do|u
glavari sve{teni~ki i sav sabor njihov; i svedav{i
Pavla postavi ga pred njima.

GLAVA 23

A Pavle pogledav{i na skup{tinu re~e: ljudi
bra}o! ja sa svom dobrom savjesti `ivljeh
pred Bogom do samoga ovog dana.

23:2 A poglavar sve{teni~ki Ananija zapovjedi
onima {to stajahu kod njega da ga biju po ustima.

23:3 Tada mu re~e Pavle: tebe }e Bog biti, zide
okre~eni! I ti sjedi{ te mi sudi{ po zakonu, a pre-
stupaju}i zakon zapovijeda{ da me biju.

23:4 A oni {to stajahu naokolo reko{e: zar psu-
je{ Bo`ijeg poglavara sve{teni~koga?

23:5 A Pavle re~e: ne znadoh, bra}o, da je po-
glavar sve{teni~ki, jer stoji napisano: starje{ini na-
roda svojega da ne govori{ ru`no.

23:6 A znaju}i Pavle da je jedan dio sadukeja a
drugi fariseja povika na skup{tini: ljudi bra}o! ja
sam farisej i sin farisejev: za nad i za vaskrsenje iz
mrtvih doveden sam na sud.

23:7 A kad on ovo re~e, postade raspra me|u sa-
dukejima i farisejima, i razdijeli se narod.

23:8 Jer sadukeji govore da nema vaskrsenija, ni
an|ela ni duha; a fariseji priznaju oboje.

23:9 I postade velika vika, i ustav{i knji`evnici
od strane farisejske prepirahu se me|u sobom go-
vore}i: nikakvo zlo ne nalazimo na ovome ~ovje-
ku; ako li mu govori duh ili an|eo, da se ne supro-
timo Bogu.

23:10 A kad posta raspra velika, pobjav{i se
vojvoda da Pavla ne raskinu, zapovjedi da si|u vo-

jnici i da ga otmu izme|u njih, i da ga odvedu u
oko.

23:11 A onu no} stade Gospod preda njega i re-
~e: ne boj se, Pavle, jer kao {to si svjedo~io za me-
ne u Jerusalimu, tako ti valja i u Rimu svjedo~iti.

23:12 A kad bi dan, u~ini{e neki od Jevreja vije-
{u i zakle{e se govore}i da ne}e ni jesti ni piti do-
kle ne ubiju Pavla.

23:13 A bje{e ih vi{e od ~etrdeset koji ovu kle-
tvu u~ini{e.

23:14 Ovi pristupiv{i ka glavarima sve{teni~ki-
jem i starje{inama, reko{e: kletvom zaklesmo se da
ne}emo ni{ta okusiti dok ne ubijemo Pavla;

23:15 Sad dakle vi sa saborom ka`ite vojvodi da
ga sjutra svede k vama, kao da biste htjeli doznati
bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo prije
nego se on pribli`i.

23:16 A sin sestre Pavlove ~uv{i ovu zasjedu
do|e i u|e u oko i kaza Pavlu.

23:17 A Pavle dozvav{i jednoga od kapetana re-
~e: ovo mom~e odvedi k vojvodi, jer ima ne{to da
mu ka`e.

23:18 A on ga uze i dovede k vojvodi, i re~e: su-
`anj Pavle dozva me i zamoli da ovo mom~e dove-
dem k tebi koje ima ne{to da ti govori.

23:19 A vojvoda uzev{i ga za ruku, i oti{av{i na-
samo, pita{e ga: {ta je {to ima{ da mi ka`e{?

23:20 A ono re~e: Jevreji dogovori{e se da te za-
mole da sjutra svede{ Pavla k njima na skup{tinu,
kao da bi htjeli bolje ispitati za njega;

23:21 Ali ti ih nemoj poslu{ati, jer ga ~ekaju od
njih vi{e od ~etrdeset ljudi koji su se zakleli da ne-
}e ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi,
i ~ekaju tvoje obe}anje.

23:22 A vojvoda onda otpusti mom~e zapovjedi-
v{i mu: nikom ne kazuj da si mi ovo javio.

23:23 I dozvav{i dvojicu od kapetana re~e: pri-
pravite mi dvjesta vojnika da idu do]esarije, i se-
damdeset konjika i dvjesta strijelaca, po tre}emu
sahatu no}i.

23:24 I neka dovedu konje da posade Pavla, i da
ga prate do Filiksa sudije.

23:25 I napisa poslanicu u kojoj ovako govora-
{e:

23:26 Od Klaudija Lisije ~estitome Filiksu po-
zdravlje.

23:27 ^ovjeka ovoga uhvati{e Jevreji i {}ahu da
ga ubiju; ja pak do|oh s vojnicima i oteh ga dozna-
v{i da je Rimljanin.

23:28 I `ele}i doznati uzrok za koji ga krive sve-
doh ga na njihovu skup{tinu.

23:29 Tada na|oh da ga krive za pitanja zakona
njihova, a da nema nikakve krivice koja zaslu`uje
smrt ili okove.

23:30 I doznava{i ja ugovor Jevrejski o glavi
ovoga ~ovjeka odmah ga poslah k tebi zapovjediv-
{i i suparnicima njegovijem da pred tobom ka`u
{to imaju na nj. Zdrav budi!

23:31 A vojnici onda, kao {to im se zapovjedi,
uze{e Pavla i odvedo{e ga no}u u Antipatridu.

23:32 A sjutradan ostaviv{i konjike da idu s
njim, vrati{e se u oko.

23:33 A oni do{av{i u]esariju, preda{e poslani-
cu sudiji i izvedo{e Pavla preda nj.

23:34 A sudija pro~itav{i poslanicu zapita oda-
kle je; i doznava{i da je iz Kilikije

23:35 Re-e: ispita}u te kad suparnici tvoji do|u.
I zapovjedi da ga ~uvaju u dvoru Irodovom.

GLAVA 24

A poslije pet dana si|e poglavar sve{teni-ki
Ananija sa starje{inama i s ritorom nekijem
Tertulom, koji izi|o{e pred sudiju protiv Pavla.

24:2 A kad njega dozva{e, po~e Tertul tu`iti ga
govore}i: {to `ivimo pod tobom u velikom miru, i
pravice koje se ovome narodu ~ine tvojiem promi-
{ljanjem,

24:3 U svakom doga|aju i svuda, ~estiti Filikse!
primamo sa svakom zahvalno}u.

24:4 Ali da ti mnogo ne dosa|ujem, molim te da
nas kratko poslu{a{ sa svojom krotu}u.

24:5 Jer na|osmo ovoga ~ovjeka da je kuga, i
podi`e bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svi-
jetu, i da je kolovo|a jeresi Nazaretskoj;

24:6 Koji se usudi i crkvu poganiti; koga mi i
uhvatismo, i {}asmo da mu sudimo po zakonu svo-
jemu.

24:7 Ali do|e Lisija vojvoda, i ote ga iz na{ijeh
ruku na veliku silu, i posla k tebi,

24:8 Zapovjediv{i i nama, koji ga tu`imo, da
idemo k tebi; a od njega mo`e{ sam ispitav{i do-
znati za sve ovo za {to ga mi tu`imo.

24:9 A i Jevreji se slo`i{e govore}i da je ovo ta-
ko.

24:10 A Pavle odgovori kad mu nama`e sudija
da govori: znaju}i od mnogo godina da si ti prave-
dni sudija ovome narodu, slobodno odgovaram za
sebe:

24:11 Ti mo`e{ doznati da nema vi{e od dvana-
est dana kako ja izi|oh u Jerusalem da se pomolim
Bogu,

24:12 I niti me u crkvi na|o{e da kome govorim,
ili bunu da ~inim u narodu, ni po zbornicama, ni u
gradu,

24:13 Niti oni mogu posvjedo~iti {ta tebi sad na
mene govore.

24:14 Ovo ti pak priznajem da u putu, koji ovi
nazivaju jeres, tako slu`im Bogu ota~kome, vjeru-
ju}i sve {to je napisano u zakonu i u prorocima,

24:15 I imaju}i nadanje na Boga da }e biti va-
skrsenije mrtvima, i pravednicima i grje{nicima,
koje i sami ovi ~ekaju.

24:16 A za ovo se i ja trudim da imam ~istu sa-
vjest svagda i pred Bogom i pred ljudima.

24:17 I poslije mnogo godina do|oh i donesoh
milostinju narodu svome i prinose.

24:18 U tome me na|o{e o~i}ena u crkvi, ni s
narodom, ni s vikom.

24:19 A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima je
trebalo da do|u preda te, i da se tu`e ako imaju {to
na me.

24:20 Ili ovi sami neka ka`u, ako su na{li na
meni kakvu krivicu, kad sam stajao na skup{tini,

24:21 Osim jednoga ovoga glasa kojijem povi-
kah stoje}i me|u njima: za vaskrsenije mrtvijeh
dovedoste me danas na sud.

24:22 A kad Filiks ~u ovo, odgodi im znaju}i vrlo dobro za ovaj put i re~e: kad do |e Lisija vojvoda, izvidje}u va{u stvar.

24:23 A kapetanu zapovjedi da se ~uva Pavle, i da mu se oblak{a, i nijednome od njegovijeh da se ne zabranjuje poslu`ivati ga ili dolaziti k njemu.

24:24 A poslije nekoliko dana do |e Filiks sa Drusilom `enom svojom, koja bje{e Jevrejka, i dozva Pavla da ~uje od njega vjeru u Hrista Isusa.

24:25 A kad Pavle govora{e o pravdi i ~istoti i o sudu koji }e biti, upla{i se Filiks i odgovori: idi zasad; a kad uzimam kad, dozva}u te.

24:26 A uz to se i nada{e da }e mu Pavle dati novaca da bi ga pustio; zato ga i ~esto doziva{e i razgovara{e se s njim.

24:27 A kad se navr{i{e dvije godine, izmijeni Filiksa Porkije Fist. A Filiks, hote}i Jevrejima u~initi na volju, ostavi Pavla u su`anjstvu.

GLAVA 25

A Fist onda primiv{i vlast poslije tri dana izi |e iz]esarije u Jerusalim.

25:2 Onda glavari sve{teni~ki i starje{ine Jevrejske tu`i{e mu se na Pavla, i moljahu ga,

25:3 I{tu}i milosti protiv njega, da ga po{lje u Jerusalim; i nare |ivahu zasjedu da ga ubiju na putu.

25:4 A Fist odgovori da se Pavle ~uva u]esariji, a i on }e sam skoro onamo da ide:

25:5 Koji dakle mogu od vas, re~e, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom ~ovjeku neka ga tu`e.

25:6 A po{to bi u njih ne vi{e od deset dana, si |e u]esariju, i sjutradan sjedav{i na sudijsku stolicu zapovjedi da dovedu Pavla.

25:7 A kad ga dovedo{e, stado{e unaokolo Jevreji koji bijahu do{li iz Jerusalima, i mnoge te{ke krivice izno{ahu na Pavla, kojijeh ne mogahu posvjedo~iti,

25:8 Kad se on odgovara{e: niti zakonu Jevrejskome, ni crkvi, ni }esaru {to sagrije{ih.

25:9 Ali Fist, hote}i Jevrejima u~initi na volju, odgovori Pavlu i re~e: ho}e{ da ide{ gore u Jerusalim i ondje da ti sudim za to?

25:10 A Pavle re~e: ja stojim na sudu }esarevu, ovdje treba da mi se sudi: Jevrejima ni{ta nijesam skrivio, kao {to i ti najbolje zna{.

25:11 Ako li sam skrivio, ili u~inio {to {to zaslu`uje smrt, ne marim umrijeti; ako li pak ni{ta nema na meni {ta ovi na mene potvoraju, niko me ne mo`e njima predati.]esaru idem.

25:12 Tada Fist, pogovoriv{i sa savjetnicima, odgovori: }esaru re~e da ho}e{: }esaru }e{ po{i.

25:13 A po{to pro |e nekoliko dana, Agripa car i Vernikija si |o{e u]esariju da pohode Fista.

25:14 I budu}i da ondje mnogo dana osta{e, ka za Fist caru za Pavla govore}i: ~ovjeka jednoga ostavio je Filiks u tamnici,

25:15 Za kojega, kad ja bijah u Jerusalimu, izi |o{e preda me glavari sve{teni~ki i starje{ine Jevrejske mole}i da ga osudim.

25:16 Ja im odgovorih da nije obi~aj u Rimljana da se prije pokloni kakav ~ovjek na smrt dok se optu`eni ne suo~i s onima koji ga tu`e, i ne primi mjesto da odgovara za svoju krivicu.

25:17 A kad se oni ovdje sasta{e, nikakvoga odlaganja ne u~inili, i sjutradan sjedav{i na sudijsku stolicu zapovjedih da dovedu ~ovjeka.

25:18 A oko njega stav{i suparnici ni jedne krivice koje ja mi{ljah ne izneso{e.

25:19 Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svojem sujeverju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa Pavle govora{e da je `iv.

25:20 A ja ne znaju}i u ovome poslu {ta }u ~initi, rekoh bi li htio i}i u Jerusalim i onamo da mu se sudi za ovo.

25:21 A kad Pavle re~e da ga ~uvamo do suda Avgustova, zapovjedih da ga ~uvaju dokle ga po{ljem k }esaru.

25:22 A Agripa re~e Fistu: i ja bih rad ~uti toga ~ovjeka. A on re~e: sjutra }e{ ga ~uti.

25:23 Sjutradan pak, kad Agripa i Vernikija do |o{e s velikijem ponosom, i u |o{e u sudnicu s voj-

vodama i sa starješinama onoga grada, i kad zapovjedi Fist, dovedoše Pavla.

25:24 I reče Fist: Agripa care! i svi koji ste s nama! Vidite ovoga za kojega mi sve mnoštvo Jevreja dosađivaše i u Jerusalimu i ovdje, viđite da ne valja da on viđe i vi.

25:25 A ja doznah da on ništa nije učinio što zaslužuje smrt, a i on sam reče da je da ide k svjetlosti jerusalemu, namislih da ga pošljem,

25:26 Za kojega nemam šta upravo pisati gospodaru. Zato ga i dovedoh pred vas, a osobito predate, Agripa care, da bih, pošto bude ispitivanje, imao šta pisati.

25:27 Jer mi se čini ludo su njega poslati, a krivice njegove ne javiti.

GLAVA 26

A Agripa reče Pavlu: dopušta ti se da govoriš sam za se. Onda Pavle pruži ruku odgovorajući:

26:2 Za sreću svoju drim, care Agripa! što se danas pred tobom odgovaram za sve što me potvoraju Jevreji,

26:3 A najviše što znam da ti poznaješ sve Jevrejske običaje i prepiranja. Zato te molim da me poslušaš milostivo.

26:4 Moje dakle življenje od mladosti, koje je isprva bilo među narodom mojijem u Jerusalimu, znadu svi Jevreji.

26:5 Kako me znadu isprva, ako hoće posvjedočiti, da po poznatoj jeresi naše vjere življeh farisejski.

26:6 I sad stojim pred sudom za nadanje oba nja koje Bog obreće ocevima našijem,

26:7 Kome se svi dvanaest koljena našijeh jednako dan i noć služe i nadaju da je doći. Za ovo nadanje optučen sam, care Agripa, od Jevreja.

26:8 [ta? zar vi mislite da se ne može vjerovati da Bog mrtve podiže?

26:9 Tako i ja mišljah da mi valja mnoga zla činiti protiv imena Isusa Nazarećanina,

26:10 Kao što i u inih u Jerusalimu; i mnoge od svetijeh ja zatvorah u tamnice, primivši vlast od glavara svećenikih; i kad ih ubijahu, pristajah na sud.

26:11 I po svijem zbornicama muče ih često, nagonjah da hule na Isusa; i odviše mrže i na njihov gonjah ih tja i do tujih gradova.

26:12 Za koje idu u Damaskus i zapovijeh od glavara svećenikih,

26:13 U podne, care, vidjeh na putu s neba svjetlost veću od sijanja sunčanoga, koja obasja mene i one što ih sa mnom.

26:14 A kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gdje govori meni i kazuje Jevrejskijem jezikom: Savle! Savle! zašto me goniš? Teško ti je protivu bodila prajati se.

26:15 A ja rekoh: ko si ti, Gospode? A on reče: ja sam Isus, kojega ti goniš;

26:16 Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se za to javih da te učinim slugom i svjedokom ovome što si vidio i što ću ti pokazati,

26:17 Izbavljaju te od naroda Jevrejskoga i od neznabožaca, kojima ću te poslati,

26:18 Da im otvoriš oči da se obrate od tame k vidjelu i od oblasti sotonine k Bogu, da prime oproštenje grijeha i dostojanje među osvećenima vjerom mojom.

26:19 Zato, care Agripa! ne bih nepokoran nebeskoj utvari;

26:20 Nego najprije onima koji su u Damasku i u Jerusalimu, potom i po svojoj zemlji Jevrejskoj, i neznabožcima propovijedah da se pokaju, i da se obrate k Bogu čineći djela dostojna pokajanja.

26:21 Zato me Jevreji uhvatiše u crkvi i ču da me raskinu.

26:22 Ali dobivši pomoć Božiju stojim do samoga ovog dana, i svjedočim i malom i velikom, ne kazuju mi ništa osim što proroci kazahu da je biti, i Mojsije:

26:23 Da je Hristos postradati, i da je biti prvi iz vaskrsenija mrtvih i propovijedati vidjelo narodu Jevrejskome i neznabožcima.

26:24 A kad on ovo odgovara{e, re~e Fist velikim glasom: zar luduje{, Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.

26:25 A on re~e: ne ludujem, ~estiti Fiste, nego rije~i istine i razuma kazujem.

26:26 Jer za ovo zna car, kojemu i govorim slobodno; jer ne vjerujem da mu je {to od ovoga nepoznato; jer ovo nije bilo u uglu.

26:27 Vjeruje{ li, care Agripa, prorocima? Znam da vjeruje{.

26:28 A Agripa re~e Pavlu: jo{ malo pa }e{ me nagovoriti da budem hri{anin.

26:29 A Pavle re~e: molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slu{aju danas bili takovi kao i ja {to sam, osim okova ovijeh.

26:30 I kad on ovo re~e, usta car i sudija i Ver-nikija, i koji sje|ahu s njima,

26:31 I oti{av{i razgovarahu se me|u sobom govore{i: ovaj ~ovjek nije u~inio ni{ta {to zaslu`uje smrt ili okove.

26:32 A Agripa re~e Fistu: ovaj ~ovjek moga{e biti pu{ten da ne re~e da ho}e k }esaru. I tako sudi-ja namisli da ga po{lje k }esaru.

GLAVA 27

I kao {to bi odre|eno da idemo u Talijansku, preda{e i Pavla i druge neke su`nje kapetanu, po imenu Juliju, od }esareve ~ete.

27:2 A kad u|osmo u la|u Adramitsku da plovi-mo u Azijska mjesta, otiskosmo se; i s nama bje{e Aristarh Ma}edonac iz Soluna.

27:3 I drugi dan do|osmo u Sidon. I Julije dr`a-~e Pavla lijepo, i dopusti mu da odlazi k svojijem prijateljima i da ga poslu`uju.

27:4 I odande odvezav{i se doplovismo u Kipar, jer vjetrovi bijahu protivni.

27:5 I preploviv{i pu~inu Kilikijsku i Pamfilij-sku do|osmo u Miru Likijsku.

27:6 I ondje na{av{i kapetan la|u Aleksandrij-sku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju.

27:7 I ploviv{i mnogo dana sporo, i jedva do{a-v{i prema Knidu, jer nam vjetar ne dadija{e, doplo-vismo pod Krit kod Salmone.

27:8 I jedva se voze{i pored kraja, do|osmo na jedno mjesto koje se zove Dobra Pristani{ta, kod kojega blizu bje{e grad Laseja.

27:9 A po{to pro|e mnogo vremena, i ve} plo-vljenje ne bija{e bez straha, jer i post ve} bje{e pro{ao, svjetova{e Pavle

27:10 Govore{i im: ljudi! vidim da }e plovljenje biti s mukom i velikom {tetom ne samo tovara i la-|e nego i du{a na{ijeh.

27:11 Ali kapetan poslu{a ve}ma kormano{a i gospodara od la|e negoli Pavlove rije~i.

27:12 A ne budu{i pristani{te zgodno za zimov-nik, svjetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli do{i do Finika, i ondje da zimuju u pristani{tu Kritskom, koje gleda k jugu i k zapadu.

27:13 I kad dunu jug, mi{ljahu da im se volja ispuni, i podignuv{i jedra plovljahu pokraj Krita.

27:14 Ali ne zadugo potom dunu nasuprot nje-mu buran vjetar koji se zove Evroklidon.

27:15 A kad se la|a ote, i ne moga{e se vjetru protiviti, predadosmo je valovima i no{ahu nas.

27:16 A kad pro|osmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo udr`ati ~amac,

27:17 Koji izvukav{i, svakojako pomagahu, te ga privezasm odozgo za la|u; a boje{i se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se plavlja-smo.

27:18 A kad nam veoma dosa|iva{e bura sjutra-dan izbacivahu toware.

27:19 I u tre{i dan svojima rukama izbacismo alat la|arski.

27:20 A kad se ni sunce ni zvijezde za mnogo dana ne pokazaa{e, i bura ne mala navalila, bija{e propao sav nad da }emo se izbaviti.

27:21 I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle stav-{i preda njih re~e: treba{e dakle, o ljudi! poslu{ati mene, i ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i {tete.

27:22 I evo sad vas molim da budete dobre volje: jer nijedna duša od vas ne će propasti osim laže;

27:23 Jer u ovu noć stade preda me anđeo Boga kojega sam ja i kome slušim,

27:24 Govoreći: ne boj se, Pavle! valja ti doći pred cesara; i evo ti darova Boga sve koji se voze s tobom.

27:25 Zato ne bojte se, ljudi; jer vjerujem Bogu da će tako biti kao što mi bi rečeno.

27:26 Ali valja nam doći na jedno ostrvo.

27:27 A kad bi četrnaesta noć, i mi se u ponoć i plavljamo po Adrijanskoj pučini, pomisliše lažari da se približuju nekakvoj zemlji.

27:28 I izmjerivši dubinu na oči dvadeset hvati; i proćavši malo opet izmjeriše, i na oči petnaest hvati.

27:29 Onda bojeći se da kako ne udare na prudovita mjesta baciše sa strane njega kraja lažerengera, pa se moljasmu Bogu da svane.

27:30 A kad lažari gledahu da pobjegnu iz laže, i spustiše čamac u more izgovarajući se kao da hoće s prednjega kraja da spuste lengere,

27:31 Reče Pavle kapetanu i vojnicima: ako ovi ne ostanu u laži, vi ne možete čiviti ostati.

27:32 Tada vojnici odrezaše uđu na čamcu i puštiše ga te pade.

27:33 A kad čaše da svane, moljaše Pavle sve da jedu, govoreći: četrnaesti je dan danas kako čekate i ne jedu čivite ništa ne okusivši.

27:34 Zato vas molim da jedete: jer je to za vašu zdravlje. A ni jednome od vas dlaka s glave ne će otpasti.

27:35 I rekavši ovo uze hljeb, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomivši stade jesti.

27:36 Onda se svi razveselivši i oni jedoše.

27:37 A u laži bijaše nas duša svega dvjesta i sedamdeset i šest.

27:38 I nasitivši se jela, oblak aše lažu izbacivši pčenicu u more.

27:39 A kad bi dan ne poznavahu zemlje; nego ugledaše nekakav zaliv s pijeskom, na koji se dogovoriše ako bude moguće, da izvuku lažu.

27:40 I podignuvši lengere uđu se po moru, i odriječivši uđu na krmama, i raćirivši malo jedro prema vjetrižu koji duhaše, uđasmo se kraju.

27:41 A kad dođosmo kao na jedan jezik, gdje se more kao razdjeljuje, nasadi se laža; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne može pomaknuti, a krma se razbijaše od sile valova.

27:42 A vojnici se dogovoriše da pobiju sućnje, da koji ne ispliva i ne uteče.

27:43 Ali kapetan čeleći saćuvati Pavla zabrani njihov dogovor, i zapovjedi onima koji znadu plivati da iskoče najprije, i da izižu na zemlju;

27:44 A ostali jedni na daskama a jedni na čemu od laže. I tako izižoše svi čiviti na zemlju.

GLAVA 28

I kad izižoše srećno iz laže, tada razumješe da se ostrvo zove Melit.

28:2 A divljaci činjahu nam ne malu ljubav, jer naloćiše oganj i primiše nas sve zbog dađda koji i laže, i zbog zime.

28:3 A Pavle zgrabivši gomilu granja naloći na oganj, i izićavši zmija od vrućine skoći mu na ruku.

28:4 I kad vidješe divljaci zmiju gdje visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugome: jamaćno je ovaj čovjek krvnik, kojega izbavljena od mora sud Boćij ne ostavi daćivi.

28:5 A on otresavši zmiju u oganj ne bi mu ništa zlo.

28:6 A oni čekahu da on oteće ili ujedanput da padne mrtav. A kad zadugo čekaše, i vidješe da mu ništa zlo ne bi, promijeniše se, i govorahu da je on Bog.

28:7 A naokolo oko onoga mjesta bijahu sela poglavara od ostrva po imenu Poplija, koji nas primi i ugosti ljubazno tri dana.

28:8 A dogodi se da otac Poplijev lećaše od groznice i od srdobolje, kojemu ućavši Pavle pomoli se Bogu i metnu ruke svoje na nj i iscijeli ga.

28:9 A kad to bi, dolaćahu i drugi koji bijahu bolesni na ostrvu onome, i iscjeljivahu se.

28:10 I po{tovahu nas velikijem ~astima; i kad po|osmo, spremi{e nam {to je od potrebe.

28:11 A poslije tri mjeseca odvezosmo se na la|i Aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i bijahu na njoj napisani Dioskuri.

28:12 I doploviv{i u Sirakuzu ostasmo ondje tri dana.

28:13 A onande otploviv{i do|osmo u Rigiju; i poslije jednoga dana kad dunu jug, do|osmo drugi dan u Potiole.

28:14 Ondje na|emo bra}u, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana; i tako po|osmo u Rim.

28:15 I odande ~uv{i bra}a za nas izi|o{e nam na susret tja do Apijeva pazara i tri kr~me. I kad ih vidje Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se.

28:16 A kad do|osmo u Rim, kapetan predade su`nje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti da `ivi gdje ho}e s vojnikom koja ga ~uva{e.

28:17 A poslije tri dana Pavle sazva starje{ine Jevrejske. I kad se oni skupi{e, govora{e im: ljudi bra}o! ja ni{ta ne u~inim protivno narodu ili obi~ajima ota~kijem; i Jerusallimljani preda{e me kao su`nja u ruke Rimljanima,

28:18 Koji izvidjev{i za mene {}ahu da me pu-ste, jer se ne na|e na meni nijedna smrtna krivica.

28:19 Ali kad Judejci govorahu nasuprot, natjera me nevolja da se i{tem pred }esara, ne kao da bih svoj narod imao {to tu`iti.

28:20 Toga radi uzroka zamolih vas da se vidi-mo i da se razgovorimo; jer nada radi Izrailjeva okovan sam u ovo gvo`|e.

28:21 A oni mu reko{e: mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti do|e ko od bra}e da javi ili da govori {to zlo za tebe.

28:22 Nego molimo da ~ujemo od tebe {ta mi-sli{; jer nam je poznato za ovu jeres da joj se svuda nasuprot govori.

28:23 I odrediv{i mu dan do|o{e k njemu u go-stionicu mnogi; kojima kaziva{e svjedo~e}i car-stvo Bo`ije i uvjeravaju}i ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i iz proroka od jutra do samoga mraka.

28:24 I jedni vjerovahu onome {to govora{e a jedni ne vjerovahu.

28:25 A budu}i neslo`ni me|u sobom, odla`ahu kad re~e Pavle jednu rije~: dobro kaza Duh sveti preko proroka Isaije ocevima na{ijem

28:26 Govore}i: idi k narodu ovome i ka`i: u{i-ma }ete ~uti i ne}ete razumjeti; i o~ima }ete gledati i ne}ete vidjeti.

28:27 Jer odrveni srce ovoga naroda, i u{ima te-{ki ~uju, i o~ima svojijem za `muri{e da kako ne vi-de o~ima, i u{ima ne ~uju, i da se ne obrate da ih iscijelim.

28:28 Da vam je dakle na znanje da se neznabo-~cima posla spasenije Bo`ije, oni }e i ~uti.

28:29 I kad on ovo re~e, otido{e Jevreji prepiru-}i se me|u sobom.

28:30 A Pavle ostade pune dvije godine o svome tro{ku, i do~ekiva{e sve koji mu dola`ahu,

28:31 Propovijedaju}i carstvo Bo`ije, i u~e}i o Gospodu na{emu Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne branja{e.